மஹாமஹோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

கடவுள் துணை.

அரிச்சந்திர வெண்பா.

இஃது

பச்சையப்பமுதலியார் கல்விச்சாலையில்

தமிழ்த்தலைமைப் புலமை நடாத்தும்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

திருமயிலை - முருகேசமுதலியாரவர்களால்

பரிசோதிக்கது

அரன்வாயில்

வெங்கடாசலமுதலியாரா

சென்னை

அஷ்டலக்ஷ்மிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

௧௮௮௪ - ௵ ஜனவரி ௴

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Copyright Registered)

PRICE ANNAS 4-விலை அணா-௪.

GF
C-1 IF:V
B4

உ

கடவுள்துணை.

அரிச்சந்திர வெண்பா.

பாயிரம்.

காப்பு.

சங்கிரக மாக வரிச்சந் திரன்சரிதம்
பொங்குமுதற் பாவாற் புகலுதற்குத்—தங்கமுடி
யாறுடையா னம்பொ னடியிணைகை யேற்றுணையா
ஆறுடையா னெற்கிவ் வுறும். (௧)

அவையடக்கம்.

கைத்தலங்க ளில்லான் கடைந்து பயோததியைப்
புத்தமிழ்தச் சானளித்தல் போனமணிற்சீர்—வைத்த
வரிச்சந் திரன்சரிதை யாய்ந்துணர்வோன் றலவேன்
பிரட்டிச் சொலுமிச் செயல். (௧)

கற்றுணர்ந்த மேலோர் கருதார்க ளிந்நூலிற்
குற்றமுனை வேணுநிது கொள்வாரா—பற்றுலவி
னெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு. (௨)

பாயிரம் முற்றிற்று. ஆ. ௩

அரசாட்சிக்காண்டம்.

க-வது நாட்டுச்சிறப்பு.

திங்கள் வழியுதித்த பாண்டவர்தஞ் சீர்நாடு
மங்கிழந்து சூதி லடவி நணுகித்—தங்கவவட்
காலற் கடந்ததவ வன்னிவரக கண்டவனைக்
காலிறைஞ்சி நின்றார் கனிந்து. (௧)

நின்றாருண் முன்னவனை நீத்தவன்வாழ்த் தாநோக்கிக்
குன்றாதி வெந்துயராற் கோமானே—யன்றாழி
னின்னினுந்தன் புறரு னிருபனரிச் சந்திரனென்
றன்னவறகிக காதைவிளவா ளுய்ந்து. (௨)

அம்போ ருகசதனத் தன்னம்போ லுப்பொழிய
வமபோதி யார்த்தெழிலி நல்கமிழ்தம்—பம்போடி
வணசரயு வாயொழுக வான்பயிர்நீள கோசலமென்
றுணசிறபபி னோர்பொழிலிங குண்டு. (௩)

தானந் துயர்ந்தநன்ன தானந் தகைச்சுடர்க்குண்
ஞானந் தவிசசுடரா ஞாலத்தே—நீதத
மாட்டிறசெய் வோர்செலவர் மன்னுஉற வோரமரு
நாட்டிறகுட் கோசலமா நாடு. (௪)

ஓதலுறி னெண்பொருளா னெல்கா விளைவதனை
காதலுறு மலைத்தாயக காய்பசிநோ—யீதிசளோ
டேசலுறும் பகுழுவின் நீர்புனலுங் கொண்டிலங்குங்
கோசலமாங் கோட்டங் குறித்து. (௫)

க-வது நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று. ஆ அ.

உ-வது நகரச்சிறப்பு.

வேலை நிகர்கிடங்கும் வேண்டார்க் கணுகரிய
கோல மிகுபொறியுங் கோட்டிமயம்—போலிடமூ
முன்னதமுந் திண்மையுமுற் றோங்குமதி லாற்பொலியு
நன்ன ரயோத்தி நகர். (௧)

நாந்தகவேல் வீரரொடு நற்றுரக நால்வாய்த்தேர்
சேர்ந்தணையத் தூதர் திறையுய்ப்பான்—போந்த
முடியணியும் பல்வேந்தர் மொய்குழாந் துன்னுங்
கடிநகரக் கோபுரவாய்க் கண். (௨)

ஆரணமுன் னோதுபயில்வோ ரார்ப்பும் விழாவியமுங்
கூரணவும் வேல்விழியார் கூத்தொலியுங்—காரண
கடையமர சோலைதயன் றிக காரளககர்ப பாடில்
கொடியமதிற கோபுரமூ தூர். (௩)

மலர்ந்தமுகத் தின்சொல் வழங்கி யெவர்க்குங்
கலந்தவிருந் தேற்றயலான் காந்தை—நலம்வெறுத்துத்
தீங்குபுரிந் தாக்குநயஞ் செய்தநடு நின்றொழுகா
ராங்கிலழுக் காற்றை யறுத்து. (௪)

சந்த மலர்மணத்தாற் சார்ந்துமுரல் வண்டினத்துக்
குந்துமர மெல்லாந்தே னூட்டுதலால்—புந்திமிகு
மந்நகரத் தார்வளையா தன்னியநாட் டாதுலர்களுப்
பொன்னளிப்ப வொன்றுபுகழ் வென். (௫)

வெற்புற்ற வாரநகில் வெண்டா மரையாளும்
பொற்புற்ற செங்கமலப் பொன்னுமல்லா ற—கற்பற்றுப்
புல்லரையும் வீழ்ந்து புணருமவ ரொஞ்ஞான்று
மிலவொழுகு நலவார்களு ளில். (௬)

எல்லார்க்கு மெண்ணு மெழுத்துமெனு மிவ்விரண்டா
மெல்லாரு நோக்குமியற் கேள்வியெனச்—சொல்லாருங்
காது மிருத்தலினாற் கண்ணில்லார் காதில்லா
ரோத வொருவரக்குண் டோ. (௭)

முப்புரிநூன் மார்பர் முதுமறையிற் செய்மகத்தி
னப்புகையு மாளிகைச்சூ ளன்னமன்னூர்—ரெய்ப்புபலிலம்
பூவ்புலர்த்த விட்டவு ற பைம்புகையுங் கனைனுற்ற
மால்பயத்தி னேடுமெ ழுவான். (௮)

தங்கவெள்ளிக் குன்றனைய தோறமுறு மாளிகையி
னங்கணத்தி லாடுமகார் வீசியகேழ் - பொங்குமணி
வீதிதொறு மென்று மிளிர்தலினா லப்பதியை
மீதிமையார் நோக்குவர்விண் ணோர். (௯)

ஓதப் பரந்து ளுறையு மறுசெழிலோ
ராதிச் சதுர்வருணத் தாரையணைஇ - நீதிபுரி
வான்றவனன் வங்கிசத்தான் வண்டார்த் திரிசங்கு
வான்றவகன் ஈன்ற மகன். (௧௦)

கலைவிப் பெருமபரவைக் கங்குகண்டோ னொருவன்
சொல்லைப் புரிந்துநிகழுஞ் சொல்லுவோ - னெல்லவர்க்குங்
காட்சிக் கெளியான் சதனத்துப் பின்னிடையா
மாட்சிக் கடற்படையான் மன். (௧௧)

ஆறுநவை யில்லா னமர்ந்த முடிகளிடை
யாரொலொரு டங்குகொளவா ணன்மையுளான் - கூறுந்
தாயிசைத் தனடிப்பான் முவா வறம்புரிவான்
வேய்களைவிட் டாய்வான் விரைந்து. (௧௨)

வாய்மைபசர் வாயான் மறியமைச்சர் கைப்புனையு
மேயமொடு கேட்கு நெடுஞ்செவியான் - மியுலவுங்
கற்பகநேர் கையான் கருமந் தரப்புயத்தா
னெந்திலரு ளாட்டத்தா னால். (௧௩)

ஆமன்னர் கோமா னரிச்சந் திரனென்பான்
சீர்மன்னு மன்னன் சிரத்துமுடி - பேர்மன்ன
சோதிடங்கண் மாமறையோர் சொல்லக் கவிவாண
ரோதிடவு மங்கலத்தை யோர்ந்து. (௧௪)

தொல்லமைச்சர் முன்னோர் தொழுது பணிசெய்ப
மெல்லியலா ரொண்கவரி வீசவொளிர் - கல்லிழைத்த
சிங்கா தனத்தே செழுங்கவிகைக் கீழிருந்தான்
பொங்கா தவன்போற் பொலிந்து. (௧௫)

௨-வது நகரச்சிறப்பு முற்றிற்று ஆ. ௨௯.

அரசாட்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

விவாககாண்டம்.

அக்காலைப் பற்றிகந்த வந்தணரத் தாணியின்கட்
புக்கா ருடனெழுந்த பூபாலன் - மிக்கார்தம்
பாதமலர் சூடிப் பகராசி பெற்றவர்க்கொள்
ளாதனமன் பிட்டிருத்தி யார்ந்து. (௧)

ஐக்கவியா வற்பகலு மானந்தத் தேன்பருகுஞ்
சந்த மறைமுனிவீர் சாற்றிமி - னந்தலுறு
மெய்ப்பொழிலிற் சென்றடைந்தீ ரொப்புனித நீர்குடைந்தீ
ரொப்புதுமை கண்டீ ரியைந்து. (௨)

என்றுரைப்பக் கேட்டறவோ ரேமகிரி போல்வயனென்
னன்றிருக்குங் கன்னேசி நாடதனிற் - றுன்றழுக்கிர்
கண்டகியிற் புக்காடிக காளிபகின் வாண்முகத்தை
யண்டினமீங் கின்னுங்கே ளாயரு. (௩)

கன்னபுரி யென்னுங் கடிநகரை யாள்கின்ற
மன்னன் மதிமருமான் சோமநயன் - சென்னிநதி
யாரிணங்க வைத்தா னருளாவரத்தா லிந்துமதிப்
பேரணங்கைத் தானெடுத்தான் பெற்று. (௪)

திம்பாற் கடலுண்ட செல்வன்ற னம்மான்வீழ்
காம்பாருந் தோண்மடந்தை கற்பகனி - ரும்பயிர்ப்பு
நாணமட னாற்குணனு நண்ணகத்தம் மாதெழிலிற்
பூணிலப் புண்டரிகப் பொன். (௫)

காரிகைக்கு நீள்கருங்கட் கஞ்சமல ரானனத்துக்
காரிகைக்குக் கல்யாணங் கண்டுகொடேன் - காரிகைக்கு
மன்னளத்த னெம்மான் குறித்தமகற் கன்றியெனச்
சொன்னதுண்டம் மாவிசைநின் றேட்கு. (௬)

என்றூர் முறைதிறம்பா வேந்தலரிச் சந்திரன்மால்
வென்றூர் பொழிவலியான் வெங்காமத் - தன்றூர
வோங்கியுளந் திக்கிறை யோர்ப்பறிவோ டொண்பொறையு
நீங்கியுட னின்றான் றளர்ந்து. (௭)

பின்னரந்த மோகமெனப் பேழலை யுண்மையுணர்
வென்னளிர்நீ ரானவியா வேந்தயிற்கை - மன்னவர்கோன்
றிண்ணிலமீ தெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகும்
பண்ணவர்க டம்மைமுகம் பார்த்து. (௮)

அல்லியனீள் கோதை யரவிந்தை யன்னாளை
வல்லையடி யேற்கு மணம்புணர்க்க - நல்லருளைக்
குன்றனையீர் நுங்கணருள் கூடினென்பா லின்னுயிர்தா
னின்றுளதா மென்று ரெடுத்து. (௯)

ஆவும் புலியுமடுத் தார்ந்துதுறை யொன்றியங்கப்
பூவலயந் தாங்கிறைவா பூவைதனை - நீவதுவை
சூட்டயாஞ் செய்வதெவன் சூழ்ந்ததுதா னின்னதெனக்
காட்டுவா யென்றிசைத்தார் காண். (௧௦)

மானவிர்பொற் றேர்வேந்தன் வாய்புதைத்துக் கைம்மலரான்
மோனநிலை மேயோர் முகநோக்கிப்—பானல்விழி
மாதையடியேன் மணஞ்சூட்ட நீவிரும்
பாதைவன நீந்திப் படர்ந்து. (௧௧)

கன்னிகையைப் பெற்றானைக் கண்டு மணமொழிந்து
பின்னரவன் பேசுதிற மெல்லாங்கேட்—டென்னிடையே
மீண்டு மெழுந்தருளல் வேண்டு மெனவினைமை
பூண்டொயாற் சொற்றான் புகழ்ந்து. (௧௨)

சொற்றதுகேட் டைந்தவித்த தூயோர் கருணைபொங்க
மற்றடந்தோண் மன்னை மறுவலும்யா—முற்றிடுவ
மும்மணத்தைக் காண்பமெனி னோருறுதி வேறுண்டோ
வழமமெமக் கீதல்லா தாங்கு. (௧௩)

என்று ரெழுந்திருந்தா ரேந்தலரிச் சந்திரனின்
குன்று ரகலத்தக் கோதைநிற—மொன்றாக
வென்றுசெகூறி யெழின்மண் டபமகன்று
சென்றார் திருநகரி னின்று. (௧௪)

மாதவர்கள் போயதற்பின் மாமண் டபத்தணைந்து
தாதவிழ்தார் வேந்தன் சயனவறைச்—சோதியனை
யுற்றநங்கன் வாளி யுடல்குளிப்பக் காமமெனச்
சொற்றகடல் வாய்வீழ்ந்தான் சோர்ந்து. (கரு)

மாழாந்தா னுள்ளம் வருந்தினான் மெய்தளர்ந்தான்
காழார்ந்த காமக் கடுங்கனலால்—வீழாவி
சோர்ந்துசெய லற்றான் சுடர்மெழுகி றன்றுருகி
யோர்ந்திலைநெஞ் சோடொத்தா னுற்று. (கசு)

பாயளக்கர் போலும் படையானை யதன்றன்
சேயரிக்கண் மஞ்ஞையன்னாள் சீயரொடு—மாயமா
வண்டியிவ னெம்முளம்புக் காருயிரை வௌவிக்கைக்
கொண்டகன்றா ளோவறியேங் கூர்ந்து. (கஎ)

தொட்ட கடலுலகம் யான்காவல் சூழ்ந்தவன்று
தொட்டுக் கரவின்றித தோய்ந்ததின்றே—மட்டவிழ்தார்க்
கூழைமட மானென்றெம் மாவிகள்ளங் கொண் டதுதா
னேழைமையே மாண வெமக்கு. (கஅ)

திங்கள்வழி வந்த திறற்சந் திரதயன்றன்
பொங்குதவத் துற்பவித்த பூங்கொடியே—யிங்கு
வடுபிறங்குஞ் செய்கை மனமுவந்து வான்றோய்
குடிப்பிறந்தார் செய்குவரோ கூறு. (ககூ)

வல்லியிடைச் சென்ற மனமவட்கென் வாட்டத்தைச்
சொல்லியிவண் யானுறத்துன்னிடுமோ—வல்லதிவ்வா
நீங்கிடுமோ வாதையெனக் கீதலுறும் வாதையது
தாழ்ந்திடுமோ வேறிடுமோ தான். (உ0)

என்று கதழ்ந்துசுடு மேவா சுகச்சணிமேற்
சென்றிருளைக் கால்சீக்குஞ் செங்கதிர்முற்—றுன்றியவற்றிற்
சாலவும்வெய் தாங்காமந் தான்கடலே மாழ்கிப்பூ
யால னிருந்தனனிப் பால். (உக)

மாணிகர்சோ மான்வதுவை சூட்ட மணமொழிவான்
போனவருந் தாபதர்கள் பூகமலி—வானபொழி
லன்னமுறை பொய்கை யகன்ருறு கான்கடந்து
கன்னபுரி மூதூரைக் கண்டு. (உஉ)

எகியண்டர் போற்று மெழிற்கழற்கா லிந்துதயன்
போகியின்மன் ஞேலக்கம் புக்கனர்க - ளோகையுடன்
மன்ன னெழுந்திருந்து மாமுடிக்க ணவ்வுரவோர்
பொன்னடிப்பூச் சூட்டிப் புரிந்து. (உ௩)

வாழ்த்தியவன் ஞேர்க்கு மணிப்பீடம் வேறளித்துப்
பூத்தவிசின் மீதமர்ந்து புண்ணியநீர்த் - தீர்த்திகையாங்
கண்டகிப்பா னீயிர் கசிவொடுநீ ராடிநாதாண்
முணடகப்பூச் சேர்த்தென் முடிக்கு. (உ௪)

போனீ ருடனே புகுந்தீர் புரிவெவன்கொ
ஞேனையுணர நவிற் றுமென - வூஞரும்
பற்றிரண்டு நீத்தவர்கள் பார்த்திவனைப் பார்த்தருளாற்
சொற்றவையாங் கூறுகநீ கேள். (உ௫)

சென்றிங் கயோத்திநகர் சேர்ந்தவட்செங் கோலோச்சி
நின்றவரு ணெஞ்சனரிச் சந்திரற்கூ - ரொன்றுவள
னின்னெறியு நின்றனலயவண்ணமும்யாம் பேசநின்பாற்
றுன்னுவகை நின்ருன் றுணிந்து. (உ௬)

அறநெறியின் மிக்கோர்க் கருந்ததிபோற் கற்பின்
செறிவுடைய மானினியைச் சேர்த்தன் - மறநெறியன்
ருற்றுதவத் தோங்குநெறி யாதலினுற் போந்தனம்யாம்
யாற்றினஞ்சூழ் வேலிறைநின் பால். (உ௭)

காசினியெல் லாம்புகுந்து கண்டனம்பல் வேந்தர்தமைப்
பாகிழையாள் பாகனல்க நீபயந்த - கேசரங்க
னன்றவிழ்தார் நங்கைக்கு நண்ப னவனலதில்
லென்றருளிச் செய்தா ரெடுத்து. (உ௮)

ளசந்துதற வுற்றோர் நவின்றதனைக் கேளா
விசைந்து மிசையாறு யுள்ள - மசைந்தளியார்
மொய்யலங்கன் மார்பன் முதல்வன் மொழிவகைக்குச்
செய்வதென்று மென்று நினைத்து. (௨௯)

நீத்தாரைப் பார்த்தடிகே ணின்மலனே ரோதியதோ
ரோத்தாருந் தேவ விராகியமுனை - யோர்த்தாரே
யன்னதனை யாவ ருநகொழுநர் யானளித்த
வன்னநடை யங்கனைக்கின் றல். (௩௦)

ஈனடனயோத்தியர்கோ னெய்தி னறிந்திடலா
மாணடகையன் றனை யழைமினென்று - னீணவகை
விட்டபெரும் பாசத்தா வேதத்தவையி னீங்கிநகாக்
கட்டகன்று போனார் கடிது. (௩௧)

மங்கை சுயம்வரநா ளேழென்று மாநிலத்திற்
கொங்கவிழ்தார் வேந்தர்க்குக் கூறுமென - வெங்களிற்று
மன்னவர்கோன் றூதுவரை மாமுடங்க லோடுவிட்டா
னன்னவர்போய்ச் சொற்றளித்தா ராங்கு. (௩௨)

முத்திலகும் பிச்ச முடியரச ரெல்லோரு
மெத்தவகை வேட்கையொடு மின்னுதலார் - புத்திமிகு
மந்திரிக ளல்வகைய சேனை மருங்குறவே
தந்தநகர் தேயந் தணந்து. (௩௩)

முன்னாளிற் பொன்மாலை மூழ்கமரு மானழைப்பத்
தோன்றா வேழ்கடலுந் துன்றியபோல் - மின்றோற்
காவலூறு மிப்பதியிற் காண்டகைய முன்றிலங்கா
வாவியெலாம் வந்திறுத்தார் மன். (௩௪)

போன முனிவரர்கள் புக்கா ரயோத்திநகர்
கோனெழுந்தன் றேனைக் குலவணையிற் - றானிருத்தி
வாய்புதைத்து நீயிர் வந்ததுவுங் கேட்டதுவுந்
தாயிகர்த்தீர் சாற்றுமென்றான் றாழ்ந்து. (௩௫)

வார்ந்தகரத் தண்ணளினக்கே மணமுடிக்க
நேர்ந்தவிடை மானை நிருபனுள - நேர்ந்தனளால்
வல்லையவ ணீயும் வருகெம் முடனென்றுச்
சொல்லினர்க ளேயோர் தொகுத்து. (௩௬)

அங்கதுகேட் டோங்கு மகந்த குதுகலத்தான்
வீங்கபுயக் கேயூரம் விண்டகல - வாங்கரும்பொற்
குன்றினுநீள் கோயில் குழைகழற்கா றகோவகன்று
முன்றின் முகத்தணைந்து நின்று. (௩௭)

பூச்சமென வேழம் பொலிபழனக் கன்னோசி
நோக்கியிவ்வூர் மன்னவர்க ளுல்வல்லோ - நோக்கயிலார்
மண்டனிக முன்னுகெளு வாய்மலர்ந்து சூதனைத்தேர்
கொண்டணைக வென்றான் குறித்து. (௩௮)

பாகனணி மான்கொடித்தேர் பண்ணிக் கொணர்ந்திறைஞ்ச
மேகமென விம்மவளை வார்முரசஞ் - சாகரமாத்
துண்டமுற வேலெறிந்த தோன்றணகர் கோசலர்கோன்
கொண்டதன்மே லூர்ந்தான் குறித்து. (௩௯)

சூந்தேவ லாற்றுபல கொற்றவர்த நீள்கொடிஞ்சிப்
பொற்றேரும் பொன்னைப் புனையமைச்ச - ருற்றேறுந்
தண்டிகையுங் காரிகையார் தாமிவரும் வாகனமு
மண்டியிறை பாணடந்த மன். (௪0)

கந்தியுறழ் கண்டத் தருந்ததிதன் காந்தனுமொண்
சந்திரனோர் யானமிசைத் தான்போத - விந்திரிய
மாதங்கப் பாகர்நர வாகனமேற் கொள்ளார்விண்
மீதண்டிப் போனார் விரைந்து. (௪௧)

கோட்டிமயம் போலுங் கொடிமணித்தின் டேருமந்தக்
கோட்டமனுங் கொண்டணிகர் யானையுமவ் - வீட்டமுமின்
மெய்ப்பரவை நேர்படையும் வேலையெழு வெண்டிரைசான்
பாய்பரியுஞ் சென்ற பரந்து. (௪௨)

இன்னவகை யேகி யெழிற்சரயு யாறிகந்து
சொன்னவில்வேற்கோமானுங் கோமதியென் - னன்னதியைச்
சார்ந்தா னனிகமொடுஞ் சாயைநலந் துய்ப்பவனுஞ்
சேர்ந்தான் குடகடலைச் சென்று. (௪௩)

வண்டமர்தா ராடுநிற மன்னவன்றேர் விட்டிறங்க -
மண்டலிகர் மந்திரியர் வாட்கண்ணார் - கண்டநிலை
யாவருந்தம் மூர்தி யிறங்கிநதி தீரத்தே
மாவுழைவை பூட்டா மரத்து. (௪௪)

வானுண் மணன் றொமிரும் வண்டலிடை மாமணியிற்
பானுண் படாத்திற் படங்கமைத்து - மேனிமிரும்
பொன்முடிகள் வைத்துப் பொலிவார் பதாகைகட்டி
மின்மணிக ணீளெழினி வீழ்த்து. (௪௫)

ஆதவன்செம் பார்தளஞ்சி யார்ந்ததென வேற்றியெவருஞ்
சோதிமணித் தீபந் துலங்கவிட்டு—வேதமுறை
யந்திக கடனேத்து மாற்றி யயர்வுயிரா
வந்தித திருந்தனர்க ளாங்கு. (௪௬)

வனப்புடையன் கொல்லோ மணவாள னென்று
வனத்தளகச் சந்த்ர மதிமுந்—தினத்தவிர்நீற்
பாரகத்தைக கின்றெட்டிப் பார்த்தென்னத் தோன்றினன்மீ
றூரிடத்திற் றண்கதிரோ னால். (௪௭)

பானரலை பொங்கிப் பரந்தனைய வானிலவின்
மானயன மாதரொடு காதலர்கள்—வானணையிற்
றுஞ்சினர்கள் பூங்கழறகாற் றோன்ற றனிகடந்து
விஞ்சுவிர கத்துறககம் விட்டு. (௪௮)

கன்னி யுருவெளியிற் கண்டுவெந்து நெஞ்சழிந்துந்
துன்னிரவோ டம்புலியைத் தூடித்து—மன்னினனும்
கண்டதனைக் கோழி கரைந்துரைப்பப் பொற்றேரிற்
கண்டனனைத் தான்விசும்பிற் சார்ந்து. (௪௯)

வார்முரசஞ் சங்கதிர வைகறையிற் செய்கடனைப்
பார்முறைகோ டாதளிப்போன் பண்ணிநெடுந் - தேர்மிசைச்
டெல்லோருந் தம்வையத தேறிவரத் தானையொடு [கொண
கல்லோத யாற்றைக் கடந்து. (௫0)

சந்தவரைச் சாரலிடைச் சார்ந்தமணப் பூம்பொழில்வாய்
வந்திரதம் விட்டிழிந்தான் மறைபருந்—தந்தமது
வாகனத்தி னின்றிழிந்தார் வாரருவி வளசுனையி
லேகினர்கீ ராடி யினிது. (௫௧)

கந்தமலர் குற்றுக் கருல்வனமும் வார்புனமுந்
தந்தமலி நீள்குகையுந் தனைபளிங்கி—னந்தறையுஞ்
சென்றிரவி யுச்சிச் செறிபுதுமை யாவுமபார்த
தன்றிரவு வைகினர்க ளாங்கு. (௫௨)

உற்ற புலரிதனி லொண்டளத்தோ டேறிரதம்
வெற்றவயில் வேந்தன்போய விணணிறுலை—யற்றுமான்
கோபடனே நிந்து குவிந்திருப்பக் கானலற
லோடுகேசம் பாலையுற்று மேற். (௫௩)

அங்கணுய ராலயத்தே யாளிமணிப் பீடிகைமேல்
வெங்கரியின் றோலுரித்த விந்தைமகள்—பொங்கலகை
பூத மிடாகினிகள் போற்றிப் பணிசெயமுக்
காதிலேவே லேந்திக் காதது. (௫௪)

பாங்கி லரம்பையர்கள் பைங்கவரி வீசிநிற்ப
வாங்கு திசையுடைத்த மன்னவரு—மோங்குவனே
வாழ்ந்திருக்கும் புவகமரும் வந்துமுன்றில் வாய்த்துதித்தே
தாழ்ந்திறைஞ்ச வீற்றிருந்தா டான். (௫௫)

அவ்வேலை யணண லரியனையான் றேரிழிந்து
செவ்வேலை யேந்தியகைச் சேவகரு—மைவ்வீர
மொத்தமத வாரணமு மூதையிற்செல் கோடாமும்
வைத்துமணி வாயின் மருங்கு. (௫௬)

நீடுவாழ் மீன்றவனு நீத்தவருங் காவலரும்
கூடிவர முன்றில குறுகினரே—தாடிறைஞ்சி
வாழ்த்தித் திருமணவில் வாயிலிறகல் லாகின்ற
மாத்திகிரி விற்கணையை மற்று. (சஎ)

பார்த்தனன்மா னந்தி பராயணனு மெய்ஞ்ஞானி
பார்த்தருளப் பண்டுசெசி வன்னமெனும்—பார்த்தலத்தின்
மாசற்ற மன்னியபோன் மற்றவைதாம் பைங்கனகத்
தேசுற்று நின்ற திகழ்ந்து. (சஅ)

அங்கணது காணூஉ வாசனிறும் பூதெய்தி
யிங்கணிவை யிங்ஙனுறற் கேதுவென்னென்—றங்குளநதி
லெண்ணு விருந்தா னிருண்டவடி வோடணைந்தா
னெண்ணிள் புயத்தா னினிது (சகூ)

செங்கை மலர்முகிழ்த்துச் சென்னிமிசை வைத்திறைமா
தங்கி மலர்பதத்திற றாழ்ந்தன்று—மிங்கணிவை
முற்கவுரு வாகிப்பின் மொய்கனக மானதற
னெற்கருணீ யென்றா னினிது. (ருo)

மற்றதனைக் கேட்டருளி மாமடெ மர்த்தனிதான்
கொற்றவனே நோக்கியது கூறுவல்கேள்—வெற்றவடி
வேலிறைவ முன்பதி வேந்தனுயர் பொன்னிழைத்த
கோலிவுனி விற்றேர் குறித்து. (ருக)

காசினிமேல் யாருங் கவராமே கல்லாகப்
பேசுபொரு சாபம் பிறவுகுமிவை - யேசிலெவர்
பார்வையினும் பண்டைப் பளகிலுரு வெய்துமவ
ராரிவற்றிற் காமறுக ரால். (ருஉ)

அன்னார்நமக்கே யளித்தருள்வா யீண்டிவற்றை
யன்றுவெனவைத் தகன்றனனிங் - கன்றா மொட்
டூங்கெரோட் கல்லாய்கீ யின்றருளி னேக்கமுன்போன்
மின்னுமிவை கொள்கென்றான் மற்று. (ருங)

போற்றியவை கொண்டு புரவலன்போற் றேரிவர்ந்து
கூடநமுறழ் கண்ணூர் குலவமைச — ரோறநைநிகர்
மண்டலிகர் மற்றெவரும வையமிசைச் சூழ்வரமுன்
றண்டுசெலத் தார்கவிகை சார்ந்து. (௬௪)

விண்டா மினிகதலி மென்பழத்தின் சாறொழுகி
மண்டாகி னொறபணைசூழ வாயிலிடை - வண்டாடு
மின்னோசை கேட்டெகினா மீங்கமல மீதுறங்குங்
கன்னேரி நாடணைந்து காண. (௬௫)

ஆனதிணை பல்ல வகன்றாக நல்குபுனற்
கானவியைச் சாரதிழிந்து தந்திபிசைத் - தானிவராத்
தோய்ந்து நதியதனிற் றுன்றுவபபின் யாவரொடு
நீந்தியெதிர்குலையை நேர்ந்து. (௬௬)

ஆங்கணகன் றேகி யலைபணரி நேர்சிடங்கி
னோங்கியிரு ளோட்டிரவி யொண்கதிர்த்தேர் - வாங்குதிரை
போதுசொடி வாய்ந்தவெயின் முறறுகன்ன மாபுரியின்
சோதிமணி வாய்துனைவிற புகரு. (௬௭)

சோரணத்து நீழலமர் சோதிமணி வேதிகைமேற
பரணைப்பொற றும்பமொடு பொறகுசுட - ரோணைகு
வெளளாவிகந் தேகியப நின்றிழிந்து சந்த்ரதய
வளளலவை யுறறான் மகிழ்ந்து. (௬௮)

வல்லையெழீஇக் கன்னபுரி மன்னன் மருங்கிருந்த
வெலலவாக னோடு மெதிர்சென்று - சொல்லரிய
வோகையுட னண்ணலரிச சந்திரனை யொண்கரத்தா
லாகமுறத் தான்கொண டணைத்து. (௬௯)

பின்னருடன் போந்த பெரியர்தமைத் தண்டணிட்டு
நன்னரணை மீதிருத்தி நன்முகமன் - பன்னியணை
மற்றெவரு மேவியபின் மன்னிமரு மான்வனப்பை
யுற்றிமையான் பார்த்தா னுவந்து. (௭௰)

பேணிமண மாங்கணைந்த பீடுறுதேர்ட் காவலர்கள்
யாணரம்பி னின்சொ லிடுகிடையார் - மாணமைச்சர்
தாமுமரிச் சந்திரனைச் சற்றிமையார் பார்த்துரைத்தார்
காமனிவ னென்றே கனைந்து. (எக)

நாயகனுப் பொன்னிறத்து நம்பியிவன் றன்னை யொளிர்
சாயநாட் டத்துநங்கை தான்பெறுமே - லாயிழையை
யாம்பெறுவா ளூற்றுதவ மாதவமே யாகுமெனுத்
தேம்பொதிதார்க் கோமான்சிந் தித்து. (எஉ)

சேவுயர்த்தோன் சொற்படியே செல்விதனை யாமளித்து
மேவுதிர்நீர் நாளை மிளிர்வதுவைக் - காவணத்தே
யின்றுமது சார்புவயி னேகுமினென் றுங்கிசைத்தான்
குன்றுறழ்தேர் மன்னர்க் குறித்து. (எங)

அன்னதுகேட் டார மலங்குமதித் தண்சவிகை
மன்னவர்போய்த் தத்தம் வழங்கிடத்துத் - துன்னினார்மற்
றுளிநிகர் கோசலர்கோ னுங்ககன்று சென்றிபத்தின்
மாளிகையைச் சார்ந்தான் மதித்து. (எச)

நல்லா ளொருத்தி நரபதிய வைக்கணிகழ்
வெல்லாந்தா னேக்கி யிறையுமவ - ணில்லாதே
யோடியெழில் வாயிறணந் தொண்பணைத்தோ ளிந்துமதி
கூடியநீள் கோயிலடைந் தாள். (எரு)

அடைந்தாள் வதனத்தை யாயிழையாள் கண்டு
படர்ந்தாய்வல் லீண்டப் பரிசென் - மடந்தாய்சொல்
லென்றுளம் மா திறைஞ்சி யின்னிசையாள் மாங்குயிலே
யென்றாய் விளம்புவல்கே ணீ. (எசு)

செங்கிருவே நின்னைத் திருமணஞ்செய் வான்விரும்பி
யங்காமீ னென்ன வரசரிங்குன் - றந்தைசவை
வக்கிருந்தார் மற்றவருள் வான்சரயு நாட்டதிபன்
சந்திரன்போல் வீற்றிருந்தான் சார்ந்து. (எஎ)

அன்னான் றனைஅ தரிகன் முடியுரிஞ்சும்
பொன்னார் கழல்புனைந்த பூஞ்சரணம் - டன்னாற்றி
னின்றிரன் சங்க நிலவனு செழுமுழுக்கா
டேணடுகரிச் கைநாண் டொடை. (எஅ)

சிங்கம் விழை மாங்கு நேசகன்ற தார்மருமர்
தங்கநவக கோளொசுநாள் சூழ்ந்தவுருரு - செங்கனக
மாலைவாசைய மானுமணி வாகுவுடன் யாவாகு
மால்வரையா தியுமலாக கை (எகூ)

வண்ணனில மேய்ந்தகளம் வார்மகர குண்டலசகா [புத
புதாண்சொடறு நீணிர்யமுக கோகமின்சொற - றணைமி
மலைடாத்த வாய்சருணை வார்தடங்கண் வறபுதல்கே
கொணடுபரங் கோங்குகுளம். (அ0)

பொங்களிதே னுண்டமிரும் பொறபதுமம் போலலர்ந்த
துங்கமுகங் கண்டக்காற சொர்ககதது - மங்கையர்தாம்
பிலனுமாரு கோவை யணையப பிறக்குளத்தான்
முனைறுவரோ வென்றுண் முகநது. (அக)

வார்த்தையது கேட்டனுமே மங்கை கொடி மருங்கிற
சாதுதுகலை யொடெழிற்கைச் சங்கமுந்தா - னீத்துலவா
வாசைக கடற்படிந்தா ளாதவனு மேறறரங்க
வோசைக் கடறபடிந்தா னுற்று. (அஉ)

ஒன்றுதிறல் வாணனுறை சோணிதமூ தூரெயிலபோற
றுன்றியசெவ் வானைத் தொடர்மாலை - சென்றகல
வென்ற துணங்கறலன் றின்னனுறீஇ வாகுநிறான்
கான்ற கடுப்போற்பாய்ந் தன்று. (அங)

சார்ந்தனரும் கப்புலியார் தண்கவிகை மேல்வயங்க
வார்ந்தகடன் மாமுரச மன்னியப்ப - வீர்ந்தலைக்
கோரகவைழயாம் வில்லுடன்மீன் கோட்டுகொடித்தென்றற்றேர்
மேறகொண்டுமெய் யற்றமதவேள். (அச)

வேடன் விறற்கருப்பு வில்வளைக்கித் தேன்பருகிப்
பாடளிநா ணேற்றிப் பதுமமுத - னீடுகணை
யேவமட மானுங்க வெய்ததாவி சோர்ந்துநனி
பூவமளி மேற்புலம்பி வீழ்ந்து. (௮௫)

சிலம்பளிநாண் விற்பூட்டித் தேமலர்க்கோ றூவிப்
புலம்பறுவார் தம்மைப் பொருத - வலம்பெறுமா
மாரனைத் தான்வயிறு வாய்த்தற்கென் னேறறனளோ
சீரியநின் றூய்மனத்திற் றேர்ந்து. (௮௬)

தீவினைக்கோட் பட்டார்க்குச் செய்யமன மாதாவு
பாவெனத்தீங் காற்றுகிற்பாள் போலுந்தண் - கோவினனே
நின்றொ சிகந்த நேமாமி னூற்றவெனக்
கின்றுங் கியற்றுதலா னீ. (௮௭)

விந்த வியன் கிரியின் வீறடக்கித் தென்மலைவாழ்
சிந்தமுனி மாடமெனச் செங்கரதத்திற் - சிந்துநினைக்
கொண்டுண்ட துணைமையெனிற் கூர்விழும மீண்டெனக்குக்
கண்டின்று பொங்குலவோ காண். (௮௮)

என்றுளையா நின்று ளிருவளையர்தார் தென்மலயக்
குன்றுயரா ரக்குறட்டைத் தண்பனிநீர் - துன்றவிட்டுத்
தேய்த்து நரந்தாதி சேர்த்தவண்மேற் பூசியுக்கம்
வாய்த்தமலர்க் கைவீசமன். (௮௯)

நெய்சொரிய மூளு நெருப்பெனவெங் காமவனல்
வெய்தெனமே லோங்குதலான் விற்றரள - நொய்தடலை
யாக விழியருவி பாய வணங்கனையாள்
சோக மொடு கிடந்தாள் சோர்ந்து. (௯௦)

அமணிருளி லாழ்ந்துழித நூர்சுரத்தல் லாபத்
தமிழ்விரகர் கைவந்து தீர்த்தாங் - கமிழ்தனையாள்
காமுகரத் தொழுநோக் காய்வலெல்லு நற்றாணி
பேமமணித் தேரணைந்தா னெய்ந்து. (௯௧)

வாவிமலைத் தேனுகர்ந்து வண்டினங்கண் மொய்த்திரைந்த
காவினெலாம் புட்கள் களித்திசைத்த - கோவிலெலாஞ்
சங்கந் தழங்கினவே தார்வேந்தர் முன்றிலின்வாய்த்
துங்கமுர சார்த்த துதைந்து. (கஉ)

சொன்ன சுயம் வரத்திற் கேற்ற தகளறுநாண்
முன்னாளுமே முக்கனல்வேட் போருடனே-பொன்னவிழ்தார்
குன்றுறழ்தோட் சந்த்ரயன் முனிருந்தான் கோடித்த [க்
மனறலெனடும் பந்தர்க்கீழ் வந்து. (கங)

நால்வகைய தானை நரபதிகள் பூங்கொம்பர்
போல்வளையு நுண்மருங்குற் பூவையர்க-ணூல்வகையிற்
றேர்ந்த மதியமைச்சர் செய்யமறை யோரொவருஞ்
சேர்ந்தனர்கள் போந்து திரண்டு. (கச)

பின்னரவன் வார்முரசம் பேர்வளையோ டார்ப்பமுகி
லன்னகுழ லார்கவரி யாங்கிரட்ட - மின்னுகொடித்
தேரணைந்து செம்மலரிச் சந்திரன்சேர்ந் தாணிறங்கி
யோருருவைத் தேரொளியோ னொத்து. (கரு)

வந்தவரெல் லோர்க்கு மதிதயனன் போடுபொன்னிற்
தந்தவிசிட்டுத் தானிருத்தித் - தந்திடையீர் [ழலாற்
கொண்டணைதிர் கோல்வளைக்கைக் கோதையையென் றுன்கு
கொளாடலெவென் கண்டார்க் குறித்து. (கசு)

சென்றந்த மாதர் திகழ்மணிப்பூ ணுன்மறைத்து
மின்றந்த நேர்நுசுப்பு வீழிவாய்ப் - பொன்றன்னைப்
பாறகவரி தள்ளப் பரிபுரமேங் கப்பந்தர்க்
காற்கொடுவந் தார்கள் கடிது. (கஎ)

அன்னபொழு தாரமுத மன்றுனைக் காணுதற்கு
மன்னர் மகிழ்ந்தெழுந்த வார்ப்புடனே - துன்னியத்தி
னைதை துவன்றி யுகமுடிவிற் பொங்கியெழு
மோதமுழக் கோடிருந்த தொத்து. (கஅ)

ஆங்கிலச்சை யோடெருத்தங் கோட்டிநின்ற வர்ரமுதத்
திங்குதலைச் செவ்வாய்த் திருமகட்குப் - பாங்கியர்தா
மன்னர் மரபும் வளநாடும் பேருமெண்ணி
யின்னணமோ தூற்று ரெடுத்து. (௯௯)

வீயான தேவுணரா வேணியனைக் காந்தழலால்
வீயாத வேளனைய மீளியிவன் - வீயாடும்
வண்டாலந் தார்கண்ணி யார்ப்பொருநை நாடளிக்கும்
வண்டால்த் தார்கண்ணி மன். (௧௦௦)

காய்ந்துகளும் வேங்கைக் கதலிதனை முன்னுயர்த்துத்
தேர்திகழார்த் தாரணிந்த செம்மலிவன் - சேர்ந்த
குமுதமுறழ் வாய்க்கிளியிற் கூறணங்கே பொன்னிக்
குமுதமுறப் பாலிக்குங் கோ. (௧௦௧)

அக்கார மென்கிளவி யல்லிமலர்ச் செந்திருவே
யிக்காரம் வேம்பினொடு நண்ணகலத் - திக்கானை
மேகநக மாடகமா வீக்குகன்னி நாடேர்தங்
கோகநக மாடசமார் சேர. (௧௦௨)

பானற் கருநயனப் பாவா யிவனுறையும்
பானற் கதிர்த்தாளப் பைங்குடையோன் - பானற்
குருத்தண் ணடையளிக்குங் கோக்கமுகி னோங்கும்
குருத்தண் ணடையளிக்குங் கோ. (௧௦௩)

மயிலையுறழ் வாணயன மாதரா யீண்டிவ்
வெயிலையுமிழ் வேற்கரத்து வீரன் - கயிலையென
வன்னித் திலத்தார் மகதவள நாட்டிரத்தே
பன்னித் திலத்தார் பதி. (௧௦௪)

சிந்துவள கத்துகண்டு சேல்கமுகின் காயுகுக்குஞ்
சிந்துவன் நாடோச்சுஞ் செங்கோல - னிந்துநுதற்
சிந்தூர மஞ்சூழுஞ் சேயிழையா யீங்கமருஞ்
சிந்தூர மஞ்சூழுஞ் சேய். (௧௦௫)

தோகைபுரை சாயற் றுகிரதர காரிகையே
வாகைபுனை மாரனென மன்னுமிவன் - பூகமிசை
யங்கவளக் கோட்டததி யன்னகுயின் கண்படுக்கு
மங்கவளக் கோட்டத் தரசு. (௧௦௬)

தொய்வனசம் பங்கிபுனை கோதைமட மானேகேண்
மெய்வனசம் பதநளிகர் மொய்ம்பனிவன் - செய்வனசத்
தேஞ்சால நாட்டார்த் திருவினைத்து முதநினும
பாஞ்சால நாட்டார் பதி. (௧௦௭)

தேங்காவி யன்ன திருக்குடைய கோகிலமே
பாங்காவில் வேலங்கைப் பற்றுமிவன் - பூங்காவிற்
காலங்கார தாரங் களிவண்டு பாடமயி
லாலங்கார தாரத் தரசு (௧௦௮)

கிட்டிசையிற் றேன்றுங் கிளரா யிரங்கரன்போற்
சேட்டணையில் வீற்றிருக்குஞ் செல்வனிவன் - மாட்டனியல்
வெண்கலிங்க நாட்டுக்க வான்பிடியே சொற்புலவீள
வண்கலிங்க நாட்டுக்க மன். (௧௦௯)

காந்தாரம் பாடளிக்கக் கள்ளூட்டுங் கோதைநல்லாய்
சாந்தார மார்பனிவன் றும்வீழ்வார்த் - தீர்ந்தார்சகுக்
கூற்றும வந்திக்குக் குண்டலந்தை மீன்கமுகின்
மேற்றும வந்திக்கு வேந்து. (௧௧௦)

ஓதிமங்குல் விழ்மயிலே யொன்னலரா வெற்படையிற்
காதிமங்கில சீர்படைத்த காளையிவ - ணேரிமங்கண்
மித்திரத்தா ரம்புயத்து வீத்துவன்று நீவயலகுழ
மத்திரத்தா ரம்புயத்து மன். (௧௧௧)

உட்களிபின் வார்பிரச மூண்டடர்ந்து மூவிருதாட்
புட்களியிர் பூந்தாரப் புயத்தனிவன் - புட்கரிணி
மாடமரு மச்சந்தார் வாள்விழியாய் வான்றவழு
மாடமரு மச்சந்தார் மன். (௧௧௨)

பூவிலிசை மாதமரும் பொறபுடைய தங்காய்கேள்
கோவிலிசை மொய்ம்பிற குமரனிவன் - காவிலிசைப்
பொங்கலிதங் காதளிக்கும் பூங்குயிலார் சேகயநதே
வெங்கலிதங் காதளிக்கும் வேந்து. (ககங)

மின்மருக்குற் காரளக விம்பவிதழ்ப் பூம்பாவாய்
கனமருங்கு லாமணிதநோட் காளையிவன - றன்மருங்கு
மாசலநாட் டாமதிக்கு மானமிர்த மூறறினருங
கோசலநாட் டாமதிக்கு கோன். (கக௪)

கோசலநாட் டாமதிக்கு சோனென்று கூறலுமே
யாசையுட னன்று னலாமுகத்தைக - காசிழைகள்
பூட்டிகள நீட்டிப் பரிசூழலா ஞைசகினளான்
மாட்டிணங்கி மாரபுயத்தைந தாழநது. (ககரு)

அணணலரிச் சந்திரனு மாவலொடு தன்னுக்கும்
பொன்னரசி வாண்முகத்தைப் பெட்புடனே - கன்னுற்று
மஙகலாண மஙகையவள வனபணில நேர்மிடற்றிற் [ன்
றொஙகியிலங் கககணடான் சூழந்து. (கக௬)

என்னேயிம மேதினிகக ணிப்புதமை யானவகை
முனனே மணம்பூணட மொய்குழலாள - பின்னேயோ
ராடவனைச் சூட்டுகொ லாய்மலர்தா ரொனறுன்னிப்
பாடவளைப் பெற்றோனைப் பார்தது. (ககஎ)

கன்னபுரி மன்னவனே கல்யாண மானவொரு
கன்னிதனை மீட்டுமணங் காண்குவரோ - வென்னேயிவட்
கின்னவர்போற செய்தனைநீ யென்று னயோத்தியர்தங
கன்னவிறோட் கோமான் கவன்று. (ககஅ)

சொற்றதனைக் கேட்ட மதிதயன்றான் பேருவகை
யுற்றனன்காட் டான்தனை யுள்ளடக்கிக் - கொற்றவர்கள்
கோசலர்கோன் கூறியசொற கோளாமோ மெய்யாமோ
பேசுதி நீ யென்றான் பிரிந்து. (கக௯)

அப்போ தரச ரயோத்திநகர் வேந்தனைப்பார்த்
திப்போது கண்கூடாக் காட்டெமக்கே - யொப்போது
கண்ணிகளத் தாலியெனுக் கையறைநது மூக்கிறசேர்த்
தண்ணலுரை பொய்யென்று ராஙகு. (௧௨௦)

மற்றடந்தோட் சந்த்ரதயன் மன்னவரை நோக்கியிந்த
வெறறவடி வேற்கரத்து வேநதனியாம் - பெற்றகொடி
மங்கலநாண் கண்டதுநீர் மற்றதுகா ணுததுவு
மங்கருமோர் மந்த்ரணமா மன். (௧௨௯)

கங்கைபிறை வேணிபுனை கத்தன் வரந்தருநாண்
மஙகையொடு தோன்றிட்ட மங்கலநா - ளங்கணினுற்
கண்டவனே சாரிகைக்குக் காதலனு மென்றமொழி
யுண்டதாஅன் றின்னுமிங்கொன் றுண்டு. (௧௨௨)

கேட்டிரது வேந்திர் இளக்குவல்யான் சிற்பரனுர்
நீட்டுவரத் துற்றநிலை நேருருவங் - காட்டியதிற்
காண்பதன்றி நங்கைக்குங் கைச்செய்தா யானெவருங்
காண்கிலமா லென்றிசைத்தான் காண். (௧௨௩)

அந்நிலையிற் சந்த்ரமதி யண்ணலரிச் சந்திரனை
யுன்னியுளத் தொண்மாலை வானெறிந்தா - ளன்னதுபோய்
வண்சரயு நாடன் வரைப்புயத்திற் றுன்னியதைந்
தெண்கருவி யார்த்த வெழுந்து. (௧௨௪)

வள்ளலரிச் சந்திரனு மார்த்தாண்டன் மூற்பந்தர்ச்
குள்ளமர்ந்த மன்னர் குளிர்வதன - வொள்ளாம்பல்
கூம்பினவே செல்விமுகக் கோகனகந் தாதைமுகத்
தேம்பதுமம் விண்ட திகழ்ந்து. (௧௨௫)

சோதிடர்கள் சூழ்ந்துரைத்த நாள்வாய் வசிட்டனைமுன்
மாதவர்கள் வாழ்த்தெடுப்பப் பல்லியத்தி - ரோதையெழ
மாமன்றன் மூற்றியபின் வல்லியொடு கோசலர்வேந்
தேமஞ்ச னம்மனைக்க ணேய்ந்து. (௧௨௬)

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுளவென்னும் - பண்டைமொழி
மெய்ப்பொருளைச் சோதித்தான் வீழ்ந்துபல நாட்கயறகட்
டெப்புறழ்வாய்த் தோகைமென்றோ டோய்ந்து. (௧௨௭)

பொன்றுஞ்சு மார்பன் பொலங்கதிர்ப்பூண் மானொடுதன்
மின்றுஞ்சு மாட வியனகர்க்குச - சென்றெய்த
வுன்னியதை மாமற் குணர்த்திவிடை கொண்டவனல்
இன்னிபமுன் யௌதகமு மேற்று. (௧௨௮)

ஐங்கவனச் சொய்யுளைமா னூர்த்தமணிப் பொற்றேரிற்
செங்கதிர்வேற செம்மலெனச் செம்மாந்து - செங்கமலை
யன்னா ளுடனிவர்ந்தங் காப்பமுர சார்கலியின்
மின்னார் குடைநிழற்ற மேல். (௧௨௯)

அதிருடுக்கை நேர்மருங்கு லாயிழையா ரம்பொற்
கதிருமிழுங் காற்கவரி வீசச் - சதுரங்க
சேனைக் கடன்மிடைந்து செல்ல முனைந்தயங்கப்
பானற் பதாகை பறந்து. (௧௩௦)

கும்பமுனி பின்னுதித்தோன் கோலமணித தண்டிகையி
னும்பரினி தேறியுற வொண்கயலோ - டம்பனுக்குங்
கனமடவார் காய்களிற்றுக காவலர்க ணாலமைச்ச
ரண்மிவர வையத் தணைந்து. (௧௩௧)

வார்பயிலு நீள்கிடங்கு வாய்ந்தொளிருங் கன்னபுரிக்
கார்பயிலுங் காப்பின் கடையிகந்தங் - கேர்பயிலுஞ்
செஞ்சரணை வெண்டேவிச் சேவலெலின் பேடுதழீஇத்
துஞ்சுமலர்ப் பண்ணையுற்றான் சூழ்ந்து. (௧௩௨)

ஆதபத்தால் வெம்மை புறத்தே யடையினுமுட்
சீதமுறு நன்னீர்ச் செழுந்தடங்கண் - மாதவர்க
ணெஞ்சை நிகர்ப்பனநீ நேரிழையாய் காணென்றான்
மஞ்சை நிகர்த்தகர மன். (௧௩௩)

இம்மிழுதமண் வான்வளித்தீ யின்னுயிராய்ப் பற்றின்
றமல னமர்வதுபோ லாவிக் - கமலத்தள
மீது நறுஞ்சலில மேவித் திகழ்வதுகாண்
காதயில்வேற் கண்ணாய் கடிது. (௧௩௪)

கற்றாரைக் கற்றாரோ காமுற்று நற்கழகத்
துற்றாங்கு வெண்டேவி யோதிமங்க - ளற்ற
மனைக்கயத்திற் சேர்ந்துறைவ வாளவிழியிற் காண்டி
வினைக்கதுப்பி னங்காய் விரைந்து. (௧௩௫)

உற்றக்கா லொற்க முவர்த்தகலா தொட்டியுறும்
பெற்றியர்போற் கொட்டியொடு பேராம்பல - வற்றியநீள்
பணைணைகட் டுன்னுவநீ பாராய்செங் காந்தளங்கை
வினைணைப பொருவடையாய் வீழ்ந்து. (௧௩௬)

சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
யாந்தனையுங் காக்கு மறிவினர்போற்-காய்ந்தெறியும்
பன்னர்க் கிருநிழலை பாலிக்கும் பாதவத்தைத்
தெள்ளமுதச் சொல்லணங்கே தேர். (௧௩௭)

நல்லார் பலரிடத்து நண்ணிநிலை பார்த்திருந்து
கல்லாக் களிக்குமகன் போன்மலாக - ளெல்லாம்போய்த்
தேனுண் டளிகள் செருக்குவநீ காரிகைமை
தானுண் டொளிர்தடங்கண் சாந்து. (௧௩௮)

இன்னாசெய் தார்க்கு மினியசெயுஞ் சான்றோரிற்
றின்னாத் தாற்சந் சிறார்வீச—வன்னோர்க்கும்
பொங்கர் கனிசொரியும் பொற்பதனைப் பார்த்தருளாய்
திங்களுதற் செந்திருவே நீ. (௧௩௯)

கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி
மாளாதே போமாசகண் மானமா—னீள்காகைக்
கூட்டிற் குடம்பையுறக் கோகிலங்கள் சேணகல்வ
பாட்டளிசூழ் பூங்குழலாய் பார். (௧௪0)

ஒப்புரவு தன்னையன் றூங்கியற்று நல்லவர்பாற்
றுப்புறுநற் செல்வந் துவன்றியபோ—லப்படுவிற்
சிதநறுந் தீர்த்தஞ் செறிந்திருததல் வள்ளையுறழ்
காதளவு நீள்விழியாய் காண். (கசக)

ஒத்தவுர னுள்ளா ருறுந்துணையுங் காத்திருக்கும்
வித்தகரி னேரிமடை மேற்குரண்டங்—தத்துசிறு
மீனேக விட்டுறுமீன் மேவளவுஞ் சோாந்தமர்வ
மானேகண் சாத்தாய் மகிழ்ந்து. (கசஉ)

பெற்றூர்க்கொன் றீகலான் போறஞ்செய் யானுடம்பைச்
செறறீட்டி வைத்திழக்குஞ் செல்வனைப்போ—னற்றுழை
மேன்மாடு மேய்ககியிறுல கொள்ளவளி விம்முவபார்
பான்மானுஞ் சொலலாய பரிந்து. (கசங)

கொல்லையுழு வோர்படைக்குக் குற்றியினைச் சார்தருபுல்
லொல்குதலின் றூறிருப்ப வல்லவரை—யல்லவர்சேர்ந்
தொன்னலரை யுட்கா துறுவதுபோ லாமதுகாண்
மின்னுருவ மாதே விழைந்து. (கசச)

நுண்ணறிவு மாந்தர்கசு நூல்கறற வத்துணையே
நண்ணுவது போறகாமர் நாற்றிறைப்ப—மண்ணகழ்ந்த
கேணியெலா மூறுவபைங் கிளைவிழை திஙகுதலை
வாணுதலே நோககாய் மகிழ்ந்து. (கசரு)

தண்கதிரி னூற்புரக்குஞ் சந்திரனின் முன்னூருத்து
வெகண்திரை வீழ்வதனத் தம்பிகையி—னன்கெழுந்து
மங்கையிடத் தாரின் வயனிலவுஞ் சொற்றம்பைக்
கொங்கையுறு கோதாய் குறி. (கசசு)

பாங்கிற் பழனவளம் பைந்தொடிக்குக் காட்டியிளிர்
ஞாங்கரமர் செங்கை நரபதிதா—னுங்ககன்று
போகி யருஞ்சுரத்தைப் புல்லியவ ளாரணியைச்
சோகமற வேத்தித் தொழுது. (கசஎ)

ஏகியவ ணின்று மிரும்பவத்தை யோப்பிமேந்
தாகினியைச் சேனையொடு சார்ந்ததனிற்—றேகையுட்
றுணமொடு மூழ்கியரி யானைபுலி யார்வனம்வெற்
போணமிவை யாவுமிகந் துற்று. (௧௪௮)

தற்கியற்று நன்றிதனைத் தானறிந்து முல்லைநறும்
பறகிளரப் பற்பநகில் பொங்கவுரிப்—பொற்கதிரை
வானிற்கு நீட்டுமெழிற கோசலமென் மாதுமுக
மான வயோத்தி யணைந்து. (௧௪௯)

வானுரிஞ்சு நொச்சி மணிவாயி லின்புறத்தே
நூனிறத்து வேதியர்க ளூரலமைச்சர்—தானைவெள்ள
மூதறிஞர் மொய்த்தெதிர்ந்து மாமுகிலி னார்க்குமுர
சோதையுடன் கொள்ளப் புகுந்து. (௧௫௦)

தோரணத்து வீதிவயிற் றெண்டையுறழ் வாய்த்தோகை
மாரரக்கு நீர்சூழ்த்தி மண்கவிழ்ப்ப—வோரிகந்து
பூசுரர்பொற் கும்பமெதி ரேந்திவரப் பொற்கோயி
லாசறுநாட் புக்கா னமர்ந்து. (௧௫௧)

அன்றினர்கண் மார்பமகழ்ந் தாவி குடித்தொளிரும்
வென்றிவடி வேற்கையரிச் சந்திரனுங்—கன்றணிகைப்
பூவையுமோ வாகினிது புல்லியமர் போழ்துற்ற
பாவைவயிற் கர்ப்பம் படர்ந்து. (௧௫௨)

வேலனைய கண்குழிய மெய்ந்நரம்பு பைத்தொளிரப்
போலனைய மென்றேட் பொலிவகல—வாலசடு
வீங்கவிடை தோன்ற விளர்ப்பமுக நங்கைநகிற்
கோங்கின் முகங்கறுத்த கூர்ந்து. (௧௫௩)

பன்னுமதி பத்தும் ப்டர்ந்ததற்பின் சந்த்ரமதி
நன்னரமர் நாளொடுகோ ளில்யோக—மின்னனைநன்
குற்றதினத் தீன்றா ளுலகுவப்ப வோர்மகனைப்
பொற்றாளஞ் சங்குயிர்ப்ப போல். (௧௫௪)

பெற்றான் மட்வரலாள் பிள்ளையெனாச் சேடியர்வல்
லூற்றார் கழற்பதந்தாழ்ந் தோதுதலும்—வற்றாத
வோகை நெடும்புணரி யுட்டிளைத்தொன் றார்க்கடந்த
வாகையரிச் சந்திரனா மன். (௧௫௫)

சத்தியனா னானந்தன் சார்தளியிற் றான்சிறப்பு
மெத்தியவன் பாணிகழ்த்தி வேதியருஞ்—சத்தமுதற்
றந்திரத்திற் றேர்ந்தவருந் தாம்வெறுப்ப வொண்ணிதியந்
தந்திபரி பூணடுகிலுந் தந்து. (௧௫௬)

வெய்யசிறைச் சாலைநின் றும் வேந்தனாக்கால் யாப்பகற்றிக்
கையசல மாநெடுந்தேர் காணிகொடுத—துய்கவெனப்
போக்கிக் கறைவிடுத்துப் பொக்கசத்தின் றாட்டிறந்தே
யாக்கமிலார் கொள்கெனவிட் டார்ந்து. (௧௫௭)

சுண்ணமொடு தூநெய் விழாவெடுப்ப நல்கிநகர்க்
கண்ணமர்வோ ரெல்லாங் களிதூங்க—வண்ணமறை
சாற்றுமர பாற்செய்க்குச் சாதகமா திச்சடங்கை
யாற்றி யகத்தா னமர்ந்து. (௧௫௮)

விந்தமலை வீறடக்கு மெய்த்தவன்பின் னூற்பவித்த
வந்தணன்முன் னோராசி யாங்குரைத்து—மைந்தனுக்குப்
பேர்தேவ தாசனெனப் பேசமகிழ்ந் தேமகளைத்
தார்மார் பெடுத்தணைத்துத் தான். (௧௫௯)

எண்ணரிய வின்பமடைந் நேந்திழையாள் கைக்கொடுத்துத்
தண்ணிலவு வீசுமணித் தாமம்பொன்—னண்ணணாஞாண்
சுட்டி சதங்கை சுதற்கணிந்து மின்மணிப்பொற்
றொட்டிலின்க ணேற்றிநன் றாட் டூழ்ந்து. (௧௬௦)

மின்னுமதி யோர்நான்கிற் சந்தி மிதிப்பித்தங்
கன்னமதி யாறி லமர்ந்தூட்டித்—தன்னொருசேய்க்
காண்டதனிற் கேசவினை யாற்றி மகன்றவழ்ந்தே
யீண்டுசிறு கைநீட்டி யீர்த்து. (௧௬௧)

அளாவியகூ ழாரமிழ்தி னாயிழையோ டார்ந்து
குலாவிவிளை யாடமகிழ் கூர்ந்தே—யெழாலெனப்பே
சின்குதலை கேட்டின்ப மெய்திப் பயில்வித்து
நன்கலைக ளையாண்டி னன்கு. (க௬உ)

ஆறும் பருவத் தருமகற்கு முப்புரிநூல்
வீறு ரணவிதியினை மேவியிட்டு—மாறு
மகிழ்வுற்றான் சேயேழ வயதணைந்தா னன்னா
ணிகழ்வுற்ற சொல்வா நிரந்து. (க௬௩)

விவாககாண்டம் முற்றிற்று. ஆ. க௮௬.

இந்திரகாண்டம்.

அற்பகலுஞ் சாரா தவிர்கனக லோகத்தே
பொற்பினம ராவதிப்பேர்ப் பூம்பதியிற்—சிற்பநன்னூல்
வல்லமய னோர்ந்து வகுத்த சுதன்மையெனு
மல்லலணி மண்டபத்தின் வாய். (௧)

மின்னுமணி மேகலையார மேவியிரு பாங்கரினு
மன்னுமெழிற் சாந்தாற்றி வார்கவரி—பொன்னலர்க்கைக்
கொண்டசைப்ப வெள்ளைக் குரூஉநித் திலக்குடைமேன்
மண்டு நிழல்செய்ய மற்று. (௨)

சூதரொடு மாகதர்கள் சூழ்ந்து விருதுகளை
யோதநிதி லயர்ந்தருவி னோடுமணி—யோதனமீ
தேனுவிலை கட்கடையத் தேர்ந்தியற்றக் கின்னரர்யா
ழானுவமிழ் தார்த்தச் செவிக்கு. (௩)

உருப்பசிமுன் னல்லா ரொளிர்மின் கொடிபோ
ணிருத்தமெதிர் செய்ய நெறியா—வுருத்திரர்கள்
சாத்தியர்விண் ணோர்கந் தருவர்வசுக் கள்சித்தர்
நீத்தவரெல் லாம்பரவ நேர்ந்து. (௪)

கோவைமருள் வாய்நெடுங்கார்க் கூந்தற் சசிமருங்கு
மேவமணி மோலிசிர மீதிலகக்—கோவினிறை
கொய்தபடை கையிற் குலவநறுங் கற்பகத்தின
மொய்துணர்த்தார் ஞான்றசைய மொய்ம்பு. (ரு)

சீற்றக் கடாக்களிற்றைச் சென்னிபிளந் துண்ணுமரி
யேற்றி னெருத்தமுறு மாதனத்தே—வீற்றிருக்கு
மாயிரநீள் கண்பூத்த வாகத்தா னோர்ஞான்று
பாய வவைக்களத்தார்ப் பார்த்து. (சு)

பூவுலகி லின்சொற் பொறைவாய்மை வெஃகாமை
யீவளிசெங் கோன்மை யிழுக்கினடை—தீவினையை
நாணலறி வாண்மைபுகழ் நற்கல்வி வீரமுளா
ரேணமர்தோள் வேந்தர்க்குள் யார். (எ)

என்று வினவியினனுங் கேளையர்வா ளாவிருப்பத்
துன்று தவவசிட்டன் சொற்றவெலா—நன்றுடையன்
றன்னே ரிலாதவரிச் சந்திரப்பேர் மன்னவர்கோ
னென்று விறுத்தா னினிது. (அ)

அன்னதவன் கூறலுமே யன்றுமனக் கௌசிகன்றான்
கொன்னும் வசிட்டாவிக் கோபதிமுன்—னெங்கலமும்
புல்லானைப் பொய்யுரைக்கும் பூரியனைப் பாதகனை
நல்லா னெனநவின்ற தென். (கூ)

என்றான் மறைவசிட்ட னிறைமுறு செய்கைகுணந்
தன்றுத தூயோனைச் சாலவிகழ்ந்—தின்றுடுங்
கோசிகவாய் வெந்திலையே கோள்புகனி வெந்திலையே
யேசிறெய்வம் பொய்த்ததன்பா லென்று. (கo)

செப்பியவம் மாற்றஞ் செவிசுடலுங் கௌசிகன்றான்
றப்பியம்புன் வாயே தவப்புழுக்கு—மெப்பொழுது
மெய்கழறென் வாய்மனமும் வேவலகா னென்றறைந்தான்
வெய்தழல்போற் சேந்து விழி. (கக)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்ற வசிட்டன்
கணமல்கு காட்டி னடிக்கு—மணவிதழிச்
செஞ்சடையன் போற்கண் டிசைகடொறுந் தீத்தெறிப்ப
வெஞ்சினமுட் கொண்டெழுந்தான் வேர்த்து. (க௨)

தாங்கலனாய்க் கௌசிகனுந் தன்னுளத்திற் சீற்றமுறுத்
தோங்கவிழிக் கங்க முகுத்திட்டா—னாங்கவிரு
பாவினூறு செங்கனலி பம்பிச் சுவாலித்து
மேலெழுந்து போய விறந்து. (க௩)

பொங்குதழல் போகிப் புனிதமறைப் புங்கவன்றான்
றங்கு முலகதனைத் தாக்கலுமே—மங்குலிவர்
வென்றிக குலிசத்தன் விண்ணோடுமண் ணென்படுமோ
வென்று நடுங்கி யெழுந்து. (க௪)

அன்னமுனி வோர்சினத்தை யாற்றிநனி தேற்றியுள
மென்னைசெயத் தக்க திழிதக்க—துன்னியுரை
யாடுமின்வென் றாற்றேற்றா லந்தணிர்நீ ரென்றவரை
நாடி யிசைத்தா னயந்து. (க௫)

சான்ற பராசன்மூ தாதையரிச் சந்திரன்றான்
மான்று மனம்பணைப்பின் மற்றிவனா—லென்றதவம்
விட்டுமண்டை யோடேந்தி மேவுவன்யான் றெற்கினெனக்
கட்டுரைத்தா னெஞ்சங் கனன்று. (க௬)

இன்னிசையாழ் மீட்டு மெழினா ரதமுனிவ
னங்கிலையிற் காதி யளித்தமகன்—றன்னைமுகம்
பார்த்து வசிட்டன் பகர்சபதங் கேட்டனைகொ
ளோர்த்துளநீ யோதென்றா னுற்று. (க௭)

சத்திமுத லோர்ப் பயந்தோன் றானுறுவன் வென்றியெனின்
மெய்த்தவத்திற் பாதி விழைந்தளிப்பன்—கத்தலனால்
யானு மவன் போற் பெரும்பாடை யென்றிசைத்தான்
வானிறைமுன் கௌசிகனு மற்று. (க௮)

சாலுமிஃ தேர்தலரிச் சந்திரன்பாற் சாற்றுமே
யேலவிவ னுற்றவெலா மேகியினி—நாலுசடைக்
கோசிகநீ யன்றென் குணஞ்செயலைச் சோதியெனப்
பேசினனுற பேர்யாழ் முனி. (௧௯)

ஆங்கச் சபைகுலைய வைந்தவித்த வந்தணர்க
ணீங்கித் தமதிருக்கை நேர்ந்தனர்மேற்—றீங்கிழைப்ப
வுன்மனத்தான் கௌசிகனு முறறுன் முனமமர்ந்த
பொன்மலைநீள் சாரற் பொழில். (௨௦)

இந்திரகாண்டம் முற்றிற்று. ஆ ௨௦௬.

வஞ்சனைக்காண்டம்.

பொன்மலைநீள் சாரற் பொழில்புகுந்த கௌசிகன்யாம்
பொன்மலிநா டாளும் புருகூதன்—முன்மனமோங
கவ்வியத்தாற் பேசுற்ற வம்மொழிமெய் யாக்கிடுமா
றெவ்வகையென் றோர்ந்தா னிருந்து. (௧)

இருந்தவிடத் தந்த விருடிதனைக் காண்பா
னருந்தவரெண் ணில்லா ரணைந்து—பொருந்துமன்பிற்
சென்னி யவனடியைத் தீண்டமணில் வீழ்ந்தெழுந்து
மன்னி மருங்கு மகிழ்ந்து. (௨)

முக்குறும்பை வென்ற முதல்வாநீ விண்ணுலகம்
புக்கபின்றை யாங்குப் புகுந்தவெலாந்—தொக்கவெமக்
கொன்றும் ஒன்றும் விடாமே யுரைத்தருளா
யென்றவனை வேண்டினான் றே. (௩)

சுத்தநெறி தேர்விச் சுவாமித் திரமுனிவன்
புத்தகக ருற்றதொன்றும் விள்ளாதே—மெய்த்தவத்தீர்
தேவரவைக் கட்பெரியோர் தேர்ந்தமகத் தோருவேள்
வரவலினீண் டாற்றவடைந் தேன். (௪)

நீயிரெலா நெஞ்சுவந்து நேரிலரிச் சந்திரன்பாற்
போயரிய வேள்விக் கியான்புகல்வ—தாயபொரு
ணல்கும் வகைபொருத்தி நண்ணுதிரா லீண்டென்னாச்
சொல்லினனோர் வஞ்சனையுட் சூழ்ந்து. (௫)

நேர்ந்ததற்குப் பற்றிரண்டு நீத்தவர்க ளெல்லோரும்
வார்ந்தவரைச் சைலம் வனநதியைச்—சார்ந்தகன்று
பொன்னனையார் பந்தாடும் பூம்பொழில்சூழ் கோசலமா
யன்னவையிற் புக்கார்கள் வந்து. (௬)

வந்தமுனி வோரை வணங்கித் தவிசிருத்தித்
தந்தமத யானையரிச் சந்திரன்றான்—பந்தமக
லந்தணர்கா ளீண்ட னடைந்ததிறஞ் செப்புமெனாச்
சிந்தைமகிழ்ந் தோதினன்முன் சென்று. (௭)

கற்பகமு நாண்மலர்க்கைக் காவலகேள் வாசகமொன்
றற்பினொடு கௌசிகனுந் தாடினனாற்—பொற்புறுநீ
யீய வதுதுணிந்தா லின்னதெனச் சொல்வமென
வாய்மலர்ந்தார் மாதவர்கள் மற்று. (௮)

ஆருயிரோ யர்னு மனிக்குலல்யா னெஞ்சுவந்து
பேரறிவாஞ் செல்வம் பெரிதுடையீர்—நீரியம்பு
மப்பொருளுண் டாமெனினல் சாதொழிவ னோவென்றான்
றப்புணாயாத் தாரிறைவன் றான். (௯)

வானவர்க்கு மண்ணவர்க்கும் வாயாத வோர்வேள்வி
தானியற்ற வெண்ணினம்யாஞ் சாற்றுமதற்—கானபொருள்
வேண்டியுனை மேவினமால் விண்ணுறழ்கை வேந்தவென்றார்
மாண்டதவத் தோர்வாய் மலர்ந்து. (௧௦)

போதப் பெரிதே புகலும் பொருளெனினு
மீத வெனக்கியல்பா மென்றிசைத்துக்—காதயில்வேற்
றானையரிச் சந்திரன்றன் னேவலர்க்குச் சாற்றியிட்டா
னீனமில்பொன் கொண்டணைதி ரென்று. (௧௧)

இன்றிவ் விருந்தியம் வேண்டலம்யாம் யாகமியற்
றன்றளிகக வென்றறைந்தா ரந்தணர்க—ணன்றெனவே
மன்னனிசைத் தானவனை வாழ்த்தித் தபோதனர்க
ளர்நகரைத் தான்விட் டகன்று. (௧௨)

வல்விரைந்து பஃறினையும் வார்கடமு நீந்திவினை
வெல்விசுவா மித்திரன்றன் மேவுடசம்—புல்லியவற்
போற்றியரிச் சந்திரன் பொன் னல்கவிசைந் தானெனவே
சாற்றினர்சென் றூர்தமது சார்வு. (௧௩)

தியமனக் கௌசிகன்றன் றிங்கள்சில சென்றதற்பின்
கூயகலப் புட்களதர்க் கட்குளமீன்—பாயநெடுங்
காவலர்கண் ணீருறைப்பச் செந்நெற கதிர்பனிப்பத்
தாவிலயோத் திப்பதியைச் சார்ந்து. (௧௪)

மந்தரவெற் பன்னகொலு மண்டபத்தி லெய்தவரிச்
சந்திரன்சென் றம்முனியைத் தாளிறைஞ்சி—யந்தமணி
யாதனத்தின் மீதிருத்தி யையாநீ வந்தகிப
மோதுகென்று னுள்ள முவந்து. (௧௫)

சந்திமுத னூற்றுவரைத் தான்செகுத்த வெய்யமுனி
மெய்த்தமறை வேள்விக் கியான்விடுத்த—வத்தவர்க்கு
நீயிசைந்த வொண்பொருளை நீதியிற்பூ வாளுகிற்போ
யீயெனக்கிங் கென்றியம்பி னான். (௧௬)

சுருவல்யா னின்னினியே யெத்துணைப்பொன் வேண்டுமது
போகு நெடுஞ்சடிலப் புண்ணியனே—யோகையினீ
வாய்மலரா யென்றிறைஞ்சி வாழ்த்தினன்வண் தேநறாப்
பாய்மலர்த்தார் வேந்தர் பதி. (௧௭)

யானைமிசை நின்றே யெறியுங் கவண்சிலைதான்
போன வளவு பொருள்குவிப்பி—னீனமறு
மாமகத்தை யாற்றிடலா மன்னவனே காணென்றான்
றீமனத்துக் காதிமகன் றேர்ந்து. (௧௮)

அவ்வகையே நல்குவன்யா னையா வெனமொழிந்து
தெவ்வர்முடி தேய்த்துத் திகழ் கழலா—னிவ்வுழிநீர்
வாரணத்தைத் தம்மினென வாதுவர்க ளோடிப்போ
யோரிமைக்குட் கொண்டணைந்தா ரங்கு. (௧௯)

கண்டா னிபங்களித்தான் கௌசிகன்பின் பண்ணலைப்பார்
தண்டா ரரியிசைந்த சேயமைய—மண்டோமஞ்
செய்ஞ்ஞான்றீ நின்பாலென் செம்பொ னடைக்கலமா
விஞ்ஞான்று வைத்தனன்கா ணென்று. (௨௦)

செப்பித் தனதிருக்கை சென்றோர் வியன்றருவின்
கப்புநிழற் கணையமர்ந்து கண்ணினனு—லிப்புவிமே
லூர்வனபுள் வெவ்விலங்கு முன்னெவையு மொலலையிவட்
சார்கவெனத் தன்னுளத்திற் றான். (௨௧)

அக்கணத்தி லாகு வணில்கிமுன் னூர்வனவுங்
குக்கில் கொடிகிளிபூழ் மஞ்ஞைமுதற்—பக்கிகளு
மத்திபுலி யெண்கரியெய் யாமாமான் முன்விலங்கு
மொய்த்திருடி முன்னணைந்து தாழ்ந்து. (௨௨)

எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகு மெந்தாய்நீ
துவ்வுமிரை காளிற் றுரிஇப்பசியாம்—வெவ்வடவை
தீரப் புசித்துத் திரியுமெமை யின்றீண்டுச்
சேரப் புரிந்தமையென் செப்பு. (௨௩)

என்றலுமக் கௌசிகனீ ரேந்தலரிச் சந்திரனுட்
டொன்றுமுயி ரோடுபயி ரோங்குபொழில்—சென்றினியே
வேரினுட னேகளைந்து வெய்தெனவீங் கெல்லீரும்
வாருமென வேவினான் மற்று. (௨௪)

ஆங்க வவைதா மருந்தவனைத் தாள்வணங்கி
நீங்கிவிரைந் திந்திரனூர் நீனூர் தி—தூங்குமலர்ப்
பொங்கரொடு பொற்கதிர்நீள் பூம்பணைசூழ் கோசலநா
டெங்குமடர்ந் தூற்றழித்த வே. (௨௫)

அந்தவள நாட்டி லமர்ந்துறைவோ ரெல்லாருந்
தந்திமுதற் கான்விலங்கு சார்ந்தியற்றும்—வெந்தொழிலைக்
கண்டுமனமழுங்கிக் காவலயோத் திபபதிபுக்
கண்டியரிச் சந்திரன்முன் பார்த்து. (௨௬)

தண்டனிட்டு நின்றெம்மைத் தாயிற புகன்றளிப்போய்
மண்டுமிடிநதீயவிசகு மாமுகிலே—யண்டலர்கள்
கோளரியே நம்முடைய கோட்டத்தே மாவினத்தின்
நாளணைந்த வோதுகநகே ணன்கு. (௨௭)

சிற்றுறவி யாகுவணில் செற்பதங்கம் பூழ்துரிஞ்சி
னற்றுவர்வாய்க் கிள்ளைமயி னவ்விமஉா—மற்றெறுழி
தாழ்பனைக்கை யானைகவி தாசோகஞ் சோலையொடு
பாழ்படுத்த பைங்கூழ் படர்ந்து. (௨௮)

காவலிருந் தோரையெலாங் கங்குலிடைத் தேள்செய்யான்
தீவிடநா கந்தீணடிக கொன்றனவாற—ருவுபுலி
யாளிபல்லங் கோணாய்க ளானிரையோ டோட்டுநரை
மூளையுண்ட வந்துபற்றி மொயததது. (௨௯)

இந்நிலைக்க ணெம்மையெலா மீசாநீ காத்திலையேற
கொன்னுணவே யாயேங் கொடுவிலங்கிற—கென்னலுங்கேட்
டஞ்சேன்மி னென்றியம்பி யத்தன்வினை யாட்டையுற
நெஞ்சூடு கோமா னினைந்து. (௩௰)

இல்லுமக்கீ ராண்டுக் கிறையென் றவர்தமக்கு
நல்லதுகில் செம்பொனணி நல்கிநம்மூர்ச்—செல்லுமென்று
வன்னகுடி மக்க ளனைவருந்தம் மூரணைந்தார்
மன்னன் மலர்த்தாள் பணிந்து. (௩௧)

வஞ்சனைக்காண்டம் முற்றிற்று. ஆ உ௩௭.

வேட்டஞ்செய் காண்டம்.

நாட்டவர்கள் போயபின்றை நளனலருன் பாற்றினத்திற்
கூட்டுமயில் வேலிறைவ னூக்கணின்று—காட்டுவிலங்
கீண்டிப் புரிகொடுமைக் கென்செயலாங் கூறுமென்றான்
மாண்ட மதியமைச்சர்ப் பார்த்து. (க)

ஆண்டவப்பா வன்ன வமாத்தியர்கை கூப்பினர்நின்
றாண்டகைநீ யத்தமற வேடுவர்நா—யீண்டுகணத்
தோடணைந்து வல்லை யுயிர்செகுத்தே மாவினத்தை
நாடளிக்க வென்றா ரயர்ந்து. (உ)

அந்தமொழி கேளா வதிர்கழற்கான் மன்னவர்கோன்
வெந்தறுகண் வில்வேடர் தம்மையெலாந்—தந்திறமி
னீங்கிமைக்கு முன்னீவி ரேகியென்று விட்டனனூற்
பாங்கினின்ற தூதுவரைப் பார்த்து. (௩)

தூதர் தொழுது சுடர்ப்பகையி னோடிப்போய்க்
காதுழுவை தோலரிவாழ் கானெருகு—மாதுதுரீஇக்
குன்றவரைக் கண்டரையன் கூறியிட்ட கற்பனையை
மன்ற வவர்க்கிசைத்தார் மன். (௪)

அக்காலைச் செவ்வே ளமாநிலத்தெய் பாலினின்று
மைக்கார் வடிவத்தர் வார்ந்திடுதெங்—தக்காதா
பீலிதிகழ் சூட்டினர்கள் பேரழல்கால் கண்ணர்கணி
மாலை துயல்வருமார் பர். (௫)

முழவுறழ்தோ ளேந்துமுளை மூரிச் சிலையா
ரழலவிடம்பில் கம்பிமொ வந்தர்—கெழுவிலுடை
வாளர் மருங்கசைசெங் கச்சர்தொடு தோலணிந்த
தாளர் கனைக்கிறந்தார் தாம். (௬)

போந்தின் கருக்கெயிற்றுப் போகு முகச்சுருள்வாற்
பாய்ந்துகுரைத் தேகடிக்கும் பாசியின—மோர்ந்துவரத்
தொண்டகத்தின் கூட்டந் துவைப்பக் கருங்கடல்போற்
றண்டனிட்டு வேந்தனெதிர் சார்ந்து. (௭)

நின்றொழுங்கை யாவெம்மை நீயழைத்த காரணமோ
தென்று மறவலுமன் னில்விழுந்தா—ரன்றவர்கள்
வத்திரஞ்சீர் மூவுலகும் வைத்த பிருதுமகன்
புத்திரன்ற ஞெக்கிப புரிந்து. (௮)

வாவன் முதற்ககமும் வாலெலிமுன் னூர்வனவும்
வாவுமரி யாதிவன மாக்களுந்தாங்—காவிரேறு
பைங்கூழை நாடணைந்து பாழ்படுத்த லானவற்றை
யிங்கேகி முன்னிகுமி னின்று. (௯)

யாமு நமக்குதவி யாக வருதுமென
மாமணிப்பூ ணுடை வழங்கிநனி—யாமவர்க்கு
நல்கிவிடை பின்னமைச்சர் நாடியனி கத்தொடுநீர்
செல்கவினாந் தென்றியம்பித தேர்ந்து. (௫0)

மண்டபத்தி னீங்கி மனைபுகுந்து மெய்க்கவசங்
கொண்டுடுத்துச் சாமநிறக கூறைமணி - மஞ்சிமுடி
சூடியுடை வாளவீக்கிச் சூலிதரு வில்லேந்தி
யீட்டுமம் பாவமுது கிட்டு. (௫௧)

பைங்கழைதோள் வெண்டரளப் பற்கருங்கட் செந்துவர்
பொங்குசுடர்ப் பொன்வடிவப் பூவையொடு-சங்கலறக் [வாய்ப்
கொய்யுளைமான் யாத்த குவடனைய பொற்கொடிநீள்
வையமிசை வல்லை யிவர்ந்து. (௫௨)

காற்படைமுன் னண்ணவெழு பூழ்தி பதாகைநிரை
காற்பெறுமுக் கத்துடனே வெண்கவிகை - மேற்பகலை
மூடி யிருடோறற மொய்யரச ராமுடி
நீடுமணி காட்ட நிலா. (௫௩)

மஞ்சுறங்கு நீண்மாட மாலை திகழ்மறுகி
னெஞ்சுகளைய வூர்ந்து நெடுநகரத் - திஞ்சிமணி
வாயில் கடந்து மறவர்படைக் காக்கடலைப்
போயணைந்தான் பாரமலே போல். (௫௪)

வேந்தர் பிரானையடி வீழ்ந்திறைஞ்சி வெங்கொலைஞர்
போந்து பரந்தகனி பூம்பொழிலின் - ஊர்ந்துநட
மெங்கும் வலைபிணித்து வாரொழுகி யேகுபம்பை
[illegible] விரலை துடி. (௧௫)

முழக்கிப் பிணிப்பகற்றி மொய்ஞ்ஞமலி யேவி
யுழைசகுலமா மாக்கடமை யோரி - புழைக்கையிபஞ்
செழுறரக் கென்குகவி கேசரிமுன் வெவ்விலங்கு
குழுவலைகளை யேவத் துரந்து. (௧௬)

எய்தெறிந்து குத்திச் செகுத்தனரா லெண்ணிறந்த
மொய்சிறைய புள்ளு முரணிலங்கும் - பெய்கழற்கால்
வேந்தர் கவணைசிலையு மவெள்வேலுங் கொணடிகுத்தார்
வீழ்ந்தபிணை வெறுபெழுந்த வினை. (௧௭)

செயிரிற் றலைப்பிரியாக் காட்சிச் சிலவ
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூனை - வயிரெழுந்த
வங்கி தனிய புறம்பொசுக்கி நாய்க்குபட்டுத்
துங்கமடு நீர்பருகித் துய்த்து. (௧௮)

வந்துமணி மௌலிபுனை மன்னவர்மன் முன்பிறைஞ்சி
யெந்தையினி யெங்களுக்கே யென்னேவிதி - யிரதவிடத்
துறவிலங் குட்சிலல வய்த்தகனை வேலபனைதுச்
செற்றுவலை சேணகன்ற வெனறு. (௧௯)

விருயினர்கள் கேட்டிறைவன் வேடவரை நோக்கி
யெறுதுகருத் தின்றுவிலங் கெல்லாம் - விகாசமுறச்
செய்தவைகள் சென்றதிசை தோறுமினிப் பின்னைகரி
யெய்துவதென் றேறியுய்த்தான் றேர். (௨௰)

கோன்பதுமத் தாள்வணங்கிக் கோட்டுசிலைக் கைக்குறவர்
கான்படர்ந்து காத்தவடார்ப் பேயற்றி - யான்பறவைக்
கூட்டமெலாங் கொன்று குறுங்காட்டைச் செந்தழலிற்
கூட்டினர்க ளொல்லை யுவந்து. (௨௧)

செந்தழற்குத் தப்பிச் சிலமிருகம் பாய்ந்தோடி
முந்துதமை யேய முனிவனெதிர் - வந்துவிழக்
கண்டவனுட் பொங்கிக் கணக்கிலமா விட்டனையீன்
டண்டினவைத் தாறென்றோ வென்று. (உஉ)

எண்ணி யிளைத்துதன்பா லெய்தியவவ் வெவ்விலங்கைக்
கண்ணுற்றறஞ் சாகிறெனக் கைடமைந்து - நண்ணியவட்
செயதத்தார் வேர்தனுலமச் செய்ததீர் செப்புமென
வைதளைத்துஞ் சொற்ற வனவ. (உங)

அந்தமொழி கேட்டறவோ னங்கி விழிதுணைகள்
சிந்த விழித்துச் சிரித்துக்கை - கந்தமுனர்
நாசியிசை வைத்தே சரயு நதியொழுகு
[illegible]கோசலமா மன்னைவெல்பாக கு. (உச)

[illegible]ன்னி யகல்விசும்பி னுள்ளாரும் பாரகழ்ந்தோர்
[illegible]ன்னெடுங்கோட் டேந்தியமால வன்றியோ - மன்னுயிரைக்
கொன்றுணும்வெங் கூற்றமுமட் கோலவுருத் தாங்கியதோ
வென்றயிர்ப்பவு கெய்த வுளத்து. (உரு)

பொன்னுருவம் புட்பரா கத்தைப் புரைமிடற
மின்னுமணிச் செவ்விழியும் பைம்முகமுந் - துன்னுபிறை
நேரெயிறுந் தப்படியு நீல நிறக்குரமுஞ்
சரூரெறுழி தன்றலத்தாற் றாந்து. (உ௬)

நோக்கியதை நீசென்று நோன்கழற்கால் வீரரொடு
தாக்கிச் சிலையெயினர் தம்முயிரைப் - போக்கித்
திரிசகரு பெற்றெடுத்த செல்வனைத்தான் கொணடு
விரைவிங்கு விட்டேகென் றான். (உஎ)

அந்த விருடி யடிவணங்கி யக்கணிறு
வந்தெனச்சென் றங்கரையன் வாகினியோ - டுந்துகர
விற்புளினர் தம்மையெயுவாம் வீட்டியுடல் கூறெயிற்றுத்
தம்பெயர்த்தே டிற்றுக் கறை. (உஅ)

தப்பியொரு வேடன் றராபதிதாள் சென்றிறைஞ்சிச்
செப்பினனஞ் சேனையையெல் லாஞ்சிதைத்த - தொப்பிலா
வெய்ய வராகமொன் றுமேவியவட் டேரினைநீ
யைய திரித்தருள்க வென்று. (௨௯)

சொற்ற வுரைசெவியிற் றோய்தலுமே மன்னவர்கோன்
செற்றமனத் தோங்கச் சிரித்தின்றீண் - டிற்றவர்தம்
மாவியின்கண் வைமத்தேநம் மாவியெனுங் கையெடுத்துத்
தேவிதரு செம்பொற் சிலை. (௩௰)

தங்கச் சயந்தனத்தைச் சாரதிவல் லூரப்போய்த்
துங்கக் கரிபரியைத் தூளாக்கி - யங்கெதிர்த்தே
சார்தருவெங் கேழற் றடநுதன்மே லுய்த்திட்டான்
கோதருகோ லொன்று குறித்து. (௩௧)

உய்த்தகணை போசனையோர் பதத்துக்கப் பாற்கொடுபோய்
வைத்துடலும் பைங்கழைநீள் வான்கிரிமே - லெய்த்தவுட
னின்றுதிரஞ் சோர நெடுங்கிருட்டி கௌசிகன்பாற்
றுன்றழுவழுந் தங்கோடிற் று. (௩௨)

சிதறுண்டு போய படைஞரெலாஞ் சேர்ந்து
பதமத்தாள் வந்து பரவ - வதிபன்று
மஞ்சாதி ரென்றுவங் கையமைத்துத் தேர்நடத்திச்
செஞ்சோரி வார்களத்தட் சென்று. (௩௩)

சேனையவட் பட்ட புதுமை தெரிசித்தே
யேனமதைக் கொல்லவுளந் தெண்ணியது - போனதிசை
காற்சுவடு பற்றிப்போய்க் கானம் பலபுகுந்து
மெற்செறிய தூளி மிக. (௩௪)

போர்த்தனைத்தான் சைவலமும் பொற்பிரச முண்டகமுங்
கார்த்திமிரு காவியொடு ஞாளிகமு - மார்த்துகிரொஞ்
செய்ய குமுதமுந்தோ டாளமவாஸ் சங்குறவாற்
றுறையுனிகர் தெண்ணீர்த் தடம். (௩௫)

மண்டலத்திற் பாயிருளை வாரியுண்டு செங்கரத்தால்
விண்டலத்தின் மேவருக்கன் வேந்தர்பிரா - னண்டிரதஞ்
சென்றெழுந்து தன்மெய் செறிந்ததுகண் மன்னவுற்றான்
றன்றுகுட முந்நீர் துளைந்து. (௧௬)

பின்றொடர்ந்த மந்திரிமார் பின்னிடையாத் தானைமன்னர்
வென்றியரிச் சந்திரனு மேவூர்தி - நின்றிழிந்து
பொய்கைநறு நீர்குடைந்தண் டாறிப்பூ ரித்திருந்தார்
மைதுலவு பூம்பொதும்பர் வாய். (௧௭)

சீதவனங் கொண்மார் சிலமுனிவ ராங்கணைந்தார்
காதயில்வேற் றானையொடு காவலற்பார்த் - தோதினரீண்
டாதவெவன் போந்தா யடலைசெயுஞ் சாபத்தாற்
காதிமகன் கண்டக்கா லென்று. (௧௮)

என்னவ் வடிகட்குச் சீற்றமடி யேனிடத்துக்
கொன்னுமவர் கியான்குயின்ற குற்றமற்றுண் - டென்னி
னவைதிருத்திப் பின்ன ரகல்கைகட னென்றுக்
குவிகரத்தோ டாங்குரைத்தான் கோன். (௧௯)

மன்னிசைத்த மாற்றமது மாதவத்தோர் கேட்டனர்கள்
பின்னிகழ்வ காண்டியெனப் பேசினர்கள் - மன்னகன்றார்
பின்பிரவு துன்னப் பிரியையொடு கூடாரத்
தன்பினுற்றுக் கண்வளர்ந்தா னவ். (௨௰)

தாதவிழ்தார்ப் பார்த்திவர்கள் சார்ந்துறைவை யிற்றுயின்றார்
பாதவத்தின் மீத்துயின்ற பாய்பரிதேர் - வாதவன்பூங்
காவிற் றொழுதியெழக் கங்குலறத் தோன்றினனீள்
பூவி மனாமலர வந்து. (௨௧)

சேனையொடு தோரசர் யாரு முணர்ந்தெழுந்தார்
வானமனி வாய்க்கனலி வள்ளலெழுக் - நானுலவு
மீனவிழி மெல்லியலாள் வேந்தனைச்ச மோர்ந்திறைவ
னானதிற னிற்கெவ்வென் றான். (௨௨)

வானமிழ்த நாணுமொழி மானே நெருநலிரா
வூனமுறு மோர்கனவு கண்டுணர்ந்தேன் - யானென்
றிறையளித்தது நாதனைவேந் தேயினனு லோமை
யிறையினிவட் டத்திடுதி ரென்று. (௪௩)

இமைப்பினிலத் தூதுவர்தா மேகியழைப்ப
வமைச்சரொ டொல்லை யணுகி - பெருமாக டுக்கின்
னடைய வமுழ்தபரி சென்னருக வென்றரயன்
செய்யகழல் போற்றிநின்றார் சேர்ந்து. (௪௪)

அந்தநிலை மற்றவர்ப்பார்த் தன்னவனை படந்த
திந்தைதனு வோவென்னை சார்ந்தவனின் - றந்துலை
தாரகைலோ கததே தவிர்ந்தபின்னு லைந்தும -
வானமுயங் காவிருந்தே றுல். (௪௫)

யானே யருந்தவத்தோற் கீந்தனனோர் பேதையைப் போய்த்
தானே யொருத்தியவற் சார்ந்தனளு -டானறனோர்
மாதகன்றான் கணணிருந்தான மற்றொருத்தி நின்றனளோர்
கோதை யுறுதி கொடுத்து. (௪௬)

இன்னனமயா னென்ன விராக்கனவி னேன்சண்ட
சென்ன வினிவினையு மோவறியேன் - கொன்னுயிர்க்கச்
சொப்பனத்தாற் சார்கிறவினைச் சூழ்ந்துளத்து நீயிரெலா
மிப்பொழுதிங் கேயுரைக்கென் றான். (௪௭)

ஐயமையங் கத்துடனே யாள்வினைவன் கண்குடிகாப்
பையமறக் கற்றறித லாங்குடையோன் - றுய்யமனச்
சத்தியகீர்த் திப்பெயரோன் றன்பிருது பௌத்திரனைக்
கைத்தலங்கூப் பித்தொழுது கண்டு. (௪௮)

இந்த வினையெல்லா மெழுந்தவிறற் கௌசிகனு
வந்தமுனி யானவனையு மேலாக்க - மந்திரிரு
நாடு நகரிழந்து நங்கைமகன் வேவ்வேறு
ஊடவனைப் பின்வேறும் யாம். (௪௯)

என்றலைய மன்னு மெனைமகனை யிந்நாட்டை
வென்றியிபுந் தாலும் விதித்தமுறை - யொன்று
மிழவர்க வென்று விசைத்தா னிமைறவன்
கழலரிவை தாழ்ந்து கசிந்து. (௫௦)

கேட்டமைச்ச ரெல்லோருங் கேழ்கிளர்கண் ணீரருவி
காட்டக் கலுழ்ந்தனர்கள் கனமொழிமின் - வாட்டுதுய
ரென்றவரைத் தேற்றியினி தேர்தலிருந் தானப்பாற்
றுன்றியவை சொல்வாந் தொகுத்து. (௫௧)

வேட்டஞ்செய்காண்டம் முற்றிற்று. ஆ. ௨௮௮.

சூழ்வினைக்காண்டம்.

சூடிசமுீஇக் கோலோச்சுங் கோசலநாட் டண்ணல்
விருபகழி மெய்யதா வோடித் - துடிதுடித்துக்
கோசிகன்முற் றன்பட்ட பாடனைத்துங் கூறியதால்
வீசெயிறறுக் கோலம் விழுந்து. (௧)

காட்டஞ் சிவந்துறுவ னுசிவிட்ட மூச்சினளிக்
கூட்டுமலர்க் கூந்த லுருப்பசியுங் - கோட்டமுறும்
பொற்பினிரு சண்டாளப் பூவையர்க டோன்றியவன்
பற்பவடி நின்றார் பணிந்து. (௨)

கண்டழைத்துக் காதிசுத னென்னெண் கலைகளையப்
பெண்டிருக்குப் பெட்பிற் புகட்டினனுங் - கண்டியவத்
தூழ்ந்தறவோர் சொற்றத் தரிச்சந் திரன்றனத்தோ
டாழ்ந்ததடத் துற்றன னென்றார். (௩)

என்னியதன் னெண்ணமெலா மீடேறு மென்றேம்ப
லெண்ணிமுனி நங்கையர்ப்பாற் றின்னேபோய்ப் - பண்ணிவ
வாசித்துக் கோமான் மதிக்குடையல் வாற்கலவி [ல்யாழ்
நேசித்துக் கொண்டேகுக நீர். (௪)

என்றுவிடை நல்கலுமே யேந்திழையார் மற்றவனை
நன்றிறைஞ்சி யேகி நறுங்கமலந் - துன்றிலஞ்சி
மாட்டுறையுஞ் சோதி மணிமகுடக் கொற்றவனைத்
தாட்டுணைமுற் றாழ்ந்துநின்று தான். (௫)

மன்னு நினதெழிலை வண்மைகளைப் பார்த்தியம்பப்
பன்னுக்க ளுங்கள் படைத்திலமா - லென்று
வியந்துரைத்தார் கேட்டிறைவன் மின்னனையீர் நீர்யார்
நயந்தடுத்த தென்னவில்கென் றான். (௬)

கன்ன லனுக்குமின்சொற் காரிகையார் காவலனே
மின்னெழிலி னாங்கிவ் விபினத்து - மன்னுறும்யா
நீசப் புலைச்சியர்க ணின்கழலைக் கண்டிறைஞ்ச
வாசைப் பட்டடைந்தே மால். (௭)

புல்லறிவி னோயேங்கள் போற்றிசையாழ் கீதமொடு
வல்லம் வறிநின்று கேட்கவெனச் - சொல்லியெடுத்
தியாழ்மா டகமுறுக்கித் தந்தியினி தேதடவிக்
கேழோ வியத்திற் கிளர்ந்து. (௮)

காரதனுங் கின்னரரு நாணமுறப் பட்டமரம்
பாரதனிற் பல்லவங்கள் காட்டவவை - சீரவிருந்
தேழிசையும் பாடினர்க ளிந்துமதி யோடுதிரு
வாழுகலத் தண்ணன் மகிழ்ந்து. (௯)

நன்மருங்கு லார்வதன நோக்கிமலர்க் கையளமர்ந்தே
பொன்மணிப்பூண் பீதாம் பரமுதவிக் - கொண்மெனவு
மின்னவையாங் கொள்ளியரீண் டெண்ணியடைந் தேமல்லே
முன்னியவை கேட்க வுவந்து. (௰)

இல்லையெனு தென்னியதொன் றேற்போர்க் களிக்குமன்னு
சொல்லுமிவை நின்னருளாற் றுன்னிடனே - மல்லிவேயூர்
கின்கனிகர் நின்றன் செழுங்கவிகை யீந்தருளா
வெங்களுக்கின் றென்றா ரெடுத்து. (௧௧)

சூழ்வினைக்காண்டம்.

தொன்றுதொட்டு வந்த தலங்கு மணிக்குடைய
யின்றுமசகி யான்வழுகை யாட்டேனீ - தன்றவே
றொன்றினைநீர் வேணடி னுரவுவன்மன் னென்றுரைத்தான்
குன்றினைநே ரம்புயத்துக் கோன். (௧௫)

சேட்டதனைப் பச்சையிளங் கிள்ளைமொழி யாரிறைவ
மாட்டாய் மணிக்கவிகை நல்கவெனிற் - கே ட்டினையைப்
புல்லியெமக் கின்பம புராதருளக வென்றனுமெய்ச்
சொல்லமைச்சன்றூதையர்ப்பார்த்து. (௧௬)

கொடுப்ப சொடுப்பர் கொடாத சொடாஅர்
விடுப்ப விடுப்பர் விடாத - விடுகிலாற
சொல்லத தலைவனீர் சொல்லி யதப்பகொள்க
வலலதுசெல வென்றறைநதா ளுநகு. (௧௭)

வள்ளலென யாமடைந்தேம் வந்திரட்போர்க் கொன்றியாக்
கள்ளனெனக் கண்டால வருகலமென் - றள்ளிலைவேற்
கண்ணார் புகன்றார் கதமடைந்து தள்ளுமென்றான்
மண்ணாளும் வேந்தன் மனத்து. (௧௮)

கேகயமன் னூர்நம்மைக் கிங்கரர்தள் வாளுறநுக்
தேக நடுங்கியவர் செங்கையின்யாழ - போகவிட்டு
நண்ணரிய காட்டோடி நன்குதிர முட்கீறும்
புண்ணொழுக நெஞ்சழிந்து போந்து. (௧௯)

விட்டவிறற் கௌசிகன்முன் வீழ்ந்தலறி யாங்குத்தாம்
பட்டவிட ரெல்லாம் பகர்ந்தனர்சேட் - டட்டபுலை
வாழ்க்கையன்வெங் கோப மனதெழக்கட் டுத்தெறிப்ப
மீக்குலவேற் றிற்சிரிதது வேர்த்து. (௨௰)

வேகத் துடனெழுந்து மெய்த்தவத்தோர் சூழ்ந்தவரப்
பூகத்தின் வாளையுகள் பொய்கையின்மாட் - டேகினன்கண்
டாங்கிறைவன் சென்றெதிரி லந்தணனெவன் கோபமெனுத்
தாங்கினன்கம் மேலவன்பூர்த் தான். (௨௧)

மாக்களை முன்சொன்னாய் வராகத்திற் கூறுசெய்தாய்
பூக்குழலென் காதற புதல்வியர்தம் - வாக்கிலேழும்
பாட்டைப் பழித்தாய பாவி நீயென்றான்
கேட்டைக் குறித்தமுனி கேட்டு. (௧௯)

காவேகர் பூம்பொழிலை நாசப் படுத்திடினு
மீடுடைய நீவிடுதேரா யென்றறிந்தா - னீசனை [யைத்
தூய்விலங்கை வீட்டுவனோ தொலைவிலையேன் செய்பிழை
தாயைநிகர்த்த தாயபொறுகவென்றான். (௨௰)

வேந்தனுரை காதிலுற விச்சுவா மித்திரன்றான்
சேந்துவிழி நோக்கித் தெரிவையர்பாப் - போக்கிசைத்தா
னன்றுரை நியடிதந்தே யாவகோட்டு காரணமற்
றென்றுடென் றானே யிடித்து. (௨௧)

தக்கபடி பேசாத தன்மையினு லிர்நின்ற
விக்குமொழி யேந்திழையார் தன்னுவிதேன் - புக்கதிலோ
தன்றியுநின யககளிய சொன்ப தறிந்திலன்யா
னின்றிதனை நீசமிக்க வென்று. (௨௨)

ஓதி மலர்ப்பதத்தை யொண்முடிசேர்த் தானிருபன்
கோத மகலாத கோசிகனென் - கோதையரா
நீவதுவை செய்தக்கா லின்பிழையை யான்பொறுப்பேன்
காவலனே காணென்று ஞல். (௨௩)

வேத முடிவுணர்ந்தோய் வேந்தர் புலைக்குலத்து
மாதர்தமை வேட்டன் மாபோவென் - றோதினன்மன்
சாவத்தாற் சண்டாள னானவன் சேய் நீயிவளை
மேவத் தருமென்றான் விண்டு. (௨௪)

அன்றுமல ரோன்மதலை யாடுகொடுஞ் சாபத்தாற்
றன்றுபுலை தீர்த்திட்ட தூயோனே - யின்றெனைநீ
சண்டாள னுக்கு தனிமணத்து மன்னியதென்
விண்டே விளம்பென்றான் வேந்து. (௨௫)

மூன்றுளது தாரை முழுப்புலையை நீக்கினது
மின்றுமது செய்த வெனக்கரிதன் - றென்றுரைகேட்
டேந்தலை யாணிறை வேழையரைச் சேர்கென்றான்
வாய்த்தவிறற காதி மகன். (௨௬)

அம்மொழியு மன்னன் மறுத்திடலு மவ்விருடி
வெம்மையழ லென்ன விழிசிவந்தே - யிம்மணிடை
வெட்டிமைசெய் பழசமர்க்கு வேதநொழும் பாதியென
விட்டனன்வெஞ் சாப மெடுத்து. (௨௭)

அன்னையன்று வென்னை யறச்சி றிடுங்கருவ
லென்னகவில வாரா திருநிலத்தே - யெனனைகரு
காமிதி வேண்டிடினு நலகுவனிய வெண்டிலாயான்
கூடலனென் றனகோன் குனிந்து. (௨௮)

சொன்னமொழி தப்பாமற் றென்று மினியெனக்கு
நன்னரவை நீயாத்து நல்கியவா - யெனனமுனி
சொற்றிடலுங் கேட்டுச் சுடாகழற்கான மன்னவாகோன்
மற்றவகை செய்தான் மகிழ்ந்து. (௨௯)

இவ்வுலகை யாளுள யேந்தலின தாழிமுடி
தெவலவ்வாள சேயூறு செய்யகழ - லவ்விவிழி
மாதணியு மைந்தன மணிபபணியுந் தாவெனறான்
மாதவன்வள ளவ்வதனம் பாாதது. (௩0)

அன்னவகை யெலலா மளித்துநின்ற கோமானைப்
பின்னருமக் காதிசுதன் பேசினன்கண - டின்னமைமன்
வீடுபெறந தநதனைகீ மெலலியல்சேய் சாதநுவிலை
நீடடையை நீட்டியக லென்று. (௩௧)

ஆசையினிப் போயிரப்போ மாடையளித் தாலெனக்கோன்
கூரனூர்கொண டானுணர்ந்து கோசிகன்றன் - மீனாயினை
மூவகையாக கிழ்த்திட்டா னெற்றான் முனியாது
தூவிழ்ரு சங்குமகன் றாழ்ந்து. (௩௨)

தானுந் தனிமகனுந் தையலுஞ்செங் கற்றுணியை
மானங் கெடாமை மகிழ்ந்துவைத்தார் - வானுமண்ணும்
போற்றுமிறை பிற்கழித்த பொற்கலையைக் கொண்டுவைத்தா
னாற்றலற வோன்முன் பணிந்து. (௧௩)

மெய்த்தவனே நல்காய் விடையெனக்கென் றானிருபன்
குத்திரமார் நெஞ்சத்துக் கோசிகன்கேட் டித்தினத்தே
யானறிஞர் வந்திரப்ப விட்டிற்கு நேர்ந்தபொரு
ளீதல்கி நீங்கென்றா னால். (௧௪)

எப்பொருளு நாடுநக ரெய்ந்தாய் நினக்களித்தே
னிப்பொழுதென் பால்யாது மில்லைமொழி - தப்புலன்யா
னென்றிரங்கி நீயவதி நல்கியெனக் கான்விட்டான்
மன்றபொரு ளீவலென்றான் மன். (௧௫)

சொற்றிறம்பு வாயாயிற் றுளூறவே தென்றிதனை
கற்றவத்தோன் கேட்டா னரேந்திரன்யான் - சொற்றவறி
னன்னியன்ற துயிலழையை யாதரித்தன் றுன்கடைவாய்
மன்னுமவ னுவனென்றான் மன். (௧௬)

காற்பதின்மே லெட்டியைந்த நாளையிலென் றுள்காத்தின்
பாற்பொழிவாய் பொன்னெல்லாம் பார்த்திவனே - மேற்புகன்ற
காலத்து ணல்காயேற் காசுனக்காங் காணென்றான்
கோலச் சடைமுனிவர் கோன். (௧௭)

வணங்கிவிடை பெற்றநகு மன்னவனைக் கூய்நீ
யிணங்கியெனக் கீந்தபொரு ளெல்லாங் - குணஞ்சிறந்தோ
யென்னுடனே வந்தபதி யேசொப்புத நன்றென்றான்
மன்னுதவக் கௌசிகனு மன். (௧௮)

அவ்வண்ணம் யான்புரிவ னந்தணநீ போதுகென்றுச்
செவ்வண்ண நெஞ்சிறைவன் செப்பினனாற் - றெவ்வண்ண
மொன்னனைப் புரிலசகர ரொப்பனைசெய் தாரவன்முன்
மன்னுஞ் சிலமுனிவர் நன்கு. (௧௯)

காவலனுங் காதலனுங் காரிகையுங் கானடந்து
மேவமத மாவிவுளி மேலேறித் - தாவதர்பின்
போதமுனஞ் சேனைசெலப் பொன்னிரத மீதிவர்ந்து
மாதவனவ் வாவி யகன்று. (௪0)

மாநகரில் வாழுநர்தம் மன்னையெதிர் கொள்ளவுற்றுத்
தேனருதா ரோதித் திருவொடுசேய் - மானவனுந்
தேர்மிசைவா ராமே திருவடிகள் சேப்பவரல்
கார்விழியாற் கணைடுகுப்ப நீர். (௪௧)

வல்லை யயோத்தி வளநகரி யின்புறத்துப்
புல்லுபுதேர் விட்டிழிந்தான் பூபாலன் - சொல்விருடி
தன்னைநக ருட்கொடுபோய்த் தன்பொருளெல் லாநதந்தே
மின்னுமரி யாதனத்தின் மீது. (௪௨)

வீறறிருப்பச் செய்தவனை வேரிமலர்த் தாள்பரவிப்
போற்றிநின்முன் போந்த புரவலரு - நூறறுறைதேர்
மந்திரிமார் மங்கையரு மள்ளரும்பின் னவ்வறிஞன்
சுந்தரத்தா டாழ்ந்து துதித்து. (௪௩)

நிற்கின்ற தங்க ணிருபனைக்கண் டேயழுதார்
கற்கொன்ற தோளரசன் கையமைத்தீண் - டெற்கொன்று
மன்பொடுநீர் முன்செய்த வப்பரிசே யிம்முனிவற்
கின்புறுமா செய்கமுறை யின்று. (௪௪)

என்றியம்பி னன்வினவி யெல்லோரும் வள்ளலடி
நன்றிறைஞ்சி வாய்புதைத்து மெய்நடுங்கி - நின்றிறைவ
நின்னுரையை யார்மறுபபர் நீருலகி லென்றழுதா
ரன்னதவன் பார்ததவச ஞய். (௪௫)

இந்நகரு நாடு மிருநிதியு நீமகச்கு
முன்னளிக்க நேர்நதபொருண் முற்றுமியான் - மன்னிழப்பே
னென்மகளிர் தம்மைமணர் திஙகிருந்தி யென்றிறைவன்
பொன்மலர்க்கை தொட்டான் புரிநது. (௪௬)

புல்லருந்து மேயரிமாப் பொங்குபசி யுற்றாலு
நல்லமறை கற்றுணர்ந்தோய் நானுனக்குச் - சொல்லலுமன்
வேண்டுமோ விச்சொல் விடுகவென்று வேதியன்கால்
பூண்டனன்கை யாற்கோன் புகன்று. (௪எ)

ஆயி னெனதுபொருட் காளைவிடு வேனாளைப்
போயகனீ மன்று புறத்தின்றென் - றாயுமறைக்
கோசிகன்சொற றான்வினவிக் கோசலர்கோ னாயேன்செய்
யாசெவையு நீபொறுத்தி யால். (௪அ)

என்றுபுலஞ் செற்றோ னிணைச்சரண்மேல் வீழ்ந்திருந்தா
னன்றெழுதி நான்சமிததே னற்குணத்தோ-யென்றறவோன்
சொல்ல வெழுந்திருந்து தோன்ற லமைச்சரைக்கை
மெல்லப் பிடித்து விழைந்து. (௪கூ)

காட்டியிவர் செய்யுங் கடும்பிழையு நீகருத
னீட்டுசடை யோய்நின் னடைக்கலமென் - றேட்டளக
மாதுடனே சேயை வணங்குவித்துப் போறறிவிடை
நீதருகென் றானகன்றா னோர்ந்து. (௫0)

முப்புரிநூன் மார்பு முதுமறைதேர் நாவினெடு
துப்புறழ்நீள் வேணியுள தூயோர்க - ளெப்புடையுஞ்
சூழமுடி வேந்தர் துதைந்திறைஞ்சக் கௌசிகனு
மாழியுல காண்டா னமர்ந்து. (௫௧)

சூழ்வினைககாண்டம் முற்றிற்று. ஆ ௩௩௯.

நகர்நீங்கியகாண்டம்.

அப்பா லுலகனைத்து மந்தணனுக் கீந்தன்பி
னெப்பாலுஞ் சொன்னிறுத்த வேந்தலவிர் - றப்பாரும்
வாயணங்குங் காதன் மகனு முடன்வரப்பொற்
கோயினின் றுங் கோலமறு குற்று. (௧)

கண்டவர்க ளெல்லோருங் காலமழை யாதித்தன்
கொண்டளிக்குந் தாயில் குழவியொடு - முண்டகமும்
பைங்கூழு மாகப் படர்ந்துசர யுத்துறையை
யங்கானா நீங்கி யடைந்து. (உ)

அந்நதியின் கூலத் தளிமிழற்றும் பூம்பொழில்வாய்ப்
பின்னழுது பெட்பினுற்ற மந்திரியர் - மன்னரொடு
புக்கிருந்தான் மேலைப் புணரியிடைப் போய்விழுந்தான்
செக்கதிரோன் றீமைபொருன் சேர்ந்து. (ங)

அக்காலை யாங்கணிகழ் செய்தியறி வான்முனிவன்
புக்கான் கரந்துறைந்தான் பூபதிமீண் - டெக்கால
மீங்கணைவா யென்றமன்ன ரொண்ணனைப்பார்த் தண்ணலினி
யீங்கணையேன் மீண்டென்று னே. (ச)

அந்தவுரை கேட்டினைந்தார் வேந்த ரமாத்தியர்பின்
பெந்தமிறை வாயா மிதுபொழுதவ் - வந்தணனே
வேணிபிடித் தீர்த்துவண மேவச்செய் கின்றனநீ
யேணிபுரப் பான்வருகென் ரூர். (ரு)

மன்னன் விஞயதனை மாபாவ மாமந்தோ
முன்னளித்த வாங்கன் முடிந்தாலு - மென்னுயிர்யான்
கோசிகனுக் கீந்தவள நாடினிக்கொள் ளேனென்று
பேசமுனி கேட்டெதிர்ந்தான் பேர்ந்து. (சு)

கண்டெழுந்து தாழ்ந்தரச னின்றிடலுங் காதிமகன்
கண்டவனைக் காவலநீ யெற்களித்த - மண்டலத்தை
வாங்கிலையேல் யான்வழங்க மற்றிவர்க ளின்றுரைத்த
தீங்கனைத்துஞ் செய்ததையென்றான் றேர்ந்து. (எ)

இன்னுசெய் தார்க்கு மினியசெயுஞ் சால்புடையா
யுன்னுதி யின்றிவர்க ளோதுபிழை - முன்னேநிற்
கீந்த வரசுரிமை யானினிவாங் கேனென்றான்
வேந்தனவ னுற்றான் மெலிவு. (அ)

என்னையிவர் வைதபிழை யான்பொறுத்தேன் வேள்விக்கு
முன்னளிப்ப னென்றபொருண் முற்றுமெற்கு - மன்னவநீ
நல்குவையோ நல்காயோ வென்றுரைத்தான் மாமுனிவன்
கொல்களிற்றுக் கோனதனைக் கேட்டு. (௯)

வாழ்வுவள நாடனைத்து மாதவயா னிற்கீந்த
போழ்திப் பொருளுமுடன் போனதெனுச் - சூழ்வுற்றே
னாயினுங்கோ பத்தா லளிப்பனென்ற சூள்வழுவே
னாயனையே னல்குவ னிப் பொன். (௧௦)

நீவிடுக வாளென்று நீந்தவன்பூந் தாள்பணிந்தா
னீவதுமுன் மாற்றிவிழி யொன்றிழந்த - தேவனைக்கூய்
வீறுதவ விச்சுவா மித்திரன்று னன்னவனை
வேறிடத்தே வைத்து விழைந்து. (௧௧)

ஆனையின்மே னின்றெறியு மச்சுவண்கற் போமளவு
மானபொரு ணீபோ யளித்தாற்கொள் - போனகிற்கு
வேதனமும் வேந்தன்பால் வேண்டுகனி யாதிதந்தா
லோதனங்கே ளேலா துவர்த்து. (௧௨)

சொன்றிதரின் வேண்டாவென் றேன்றலிவ னூண்பெற்று
லன்றுநிதி நல்கா தகலனுணற் - கென்றுதடு
நங்கெடுவு நண்ணிற் கரிகுறித்து நின்றவுரைத்
தங்கலைவா மற்றைநா டான். (௧௩)

மன்ன யதிக்குரைத்த மாநிதிநல் கேனென்று
னுன்னரசை வாங்கி யுதவுவனென் - னன்னதற்குச்
சம்மதித்தாற் கொண்டனைத்தி சாலுநமக் கஃதென்று
வம்மலியம் பாசகூட்டி விட்டு. (௧௪)

வள்ளலுக்கு நல்கிவிடை வந்தவழி மீண்டகன்றான்
வள்ளிலைவேற் சேனை மகீபரொடு - தெள்ளுமதி
மந்திரியர் தம்மையெலா மாதவன்பின் னேகமொழி
தந்துதிரி சங்குமகன் றான். (௧௫)

உத்தமநீ நீப்பினுயிர் வாழலன்யா னென்றுற்ற
சத்தியகீர்த்திப்பெயரோன் றன்னொருடாத - நைத்தியர்தந்
தேசிகன்முன் போதத் தெரிவைசுதன் சேர்ந்துவர
மூசிருள்போ முன்ன மெழுந்து. (கசு)

பாதமலர் கன்ற வயோத்திப் பதிகடந்து
மீதழலை வீசுசுர மேவியவட் - காதலனைத்
தோளி லமைச்சன் சுமந்தியங்கப் புன்புழுப்போற்
பாலைக் குழறுடிப்பப் பார்த்து. (கஎ)

பட்டமர மேசெழி பாறைவழி யெங்குமுனி
விட்டபணி தேள்குளவி வெம்பூரங் - கட்டறவி
யீண்டி யிடர்விளைப்பத் தீவினையை நொந்தகன்று
கூண்டினனற் கோமதிப்பே ராறு. (கஅ)

என்மரபி னுற்றவிவ னின்னலினி நோக்கியிரே
னென்னுமவ னென்னவெல்லோன் போய்மறைந்தா - னன்ன
தன்னாடை நங்கைமக னண்ணனதி வண்டுறையைத் [பொழு
துன்னியற னுண்டிருந்தார் சோர்ந்து. (ககூ)

மார்க்க நடந்த வருத்தமதி மந்திரிதான்
பார்க்கலனாய்ப் பல்காய் பழங்கிழங்கு - பூக்கமழுஞ்
சோலைவனம் புக்குத் துரீஇக்கொண்டு வந்துசெய்ய
கோவிறைமுன் வைத்தான் குனிந்து. (உ0)

கண்டெடுத்து நல்ல கனியவற்றுட் கோசலர்கோ
னுண்டருணீ யுத்தமவென் றீந்திறைஞ்ச - மண்டுசினங்
கொண்டுகவி யுண்டிவற்றைக் குக்கிவளர்க் கேன்பானெய்
வண்டயிர்சேர றல்லதென்றான் மற்று. (உக)

எங்களர சையமுனிக் கீந்தடவி புக்கவெமைப்
பங்கமிலான் பாலடிசி னீகேட்பி - னெங்கினிப்போய்த்
தேடிக் கொணர்ந்தளிப்பே மென்றிறைவன் சீதகன்பொற்
றுடிணைவி யோடுபணிந் தான். (உஉ)

சற்றிரங்கி வெள்ளி தருபலகீ ருண்டமர்ந்தான்
மற்றிறைசேய் மங்கையொடு மந்திரியும் - பொற்றடக்கை
யாற்கனியைக் கொண்டருந்தி யாம்பருகிப் புற்றரைப்பாய்ப்
பாற்கண் டுயின்றார் படுத்து. (உங)

கோசிகன்ற னுணையினுற் கொண்மூ விடித்துமின்னி
யாசுகமும் வேகமுட னுங்கெழும்பி - வீசமழை
யூற்றரனைந் தானை யுடனடுங்கிப் பார்கலனைப்
பாற்றினஞ்சூழ் வேற்கரத்தோன் பார்த்து. (உச)

மாறுவது மில்லை மழைதான் சதுமறையோ
யாறுபெரு மாமுன்ன மப்புறத்தே - சேறுமென
வீரமிலாச் சுக்கிரனீ ரோருநகர் தோறுமுறக்
காரணமெற் கென்னென்று காணா. (உரு)

எந்நகரிற் புக்கே மிடைவனத்தை விட்டினியோர்
நன்னகரஞ் சேர்ந்தாலந் நாளடியேன் - சொன்னபொரு
ணிற்களிப்பன் வேதியனே நீவருக வென்றரசன்
சொற்கவியைத் தாழ்ந்தான் றுதித்து. (உசு)

வஞ்சமுனி மாற்ற மதித்தெழுந்தான் சல்லியனு
மஞ்சனைத்தோள் வைத்தமைச்சன் முன்னடப்ப-வஞ்சிகர
மோர்கரத்திற் கோன்பற்றி யோர்கரத்திற் கோலூன்றி
யூர்குடிஞை தன்னுளிழிந் துற்று. (உஎ)

நீந்திக் கரையேறி யாங்கொருசார் நீள்பழுவத்
தேய்ந்திருப்பக் காதிமக னேவியபேய் - காந்துவிழிப்
பூதமுன்பின் வந்து புரிந்த கொடுமையினை
யோதமுடி யாதனந்தற் கும். (உஅ)

மாரியொடு வல்லிருளு மாய்ந்தொழியக் காலியியூர்
தேரிலனைத் தான்சாயா தேவிபதி - தாரினன்முன்
னைவருமற் றத்தலத்தை விட்டகன்று கங்கையெனுந்
துய்யநதி சார்ந்து தினைந்து. (உகூ)

பல்வளனும் பார்த்தந்தப் பாகீ ரதிதன்னிற்
சொல்விதியாற் றோய்ந்தெழுந்து நீந்தியெதிர் - புல்கனைமே
லேறியவ ணோர்பொழிற்க ணெய்தினர்க ளெய்தினனற்
சீறிரவி மேனரலை சென்று. (௯0)

மாமுனிவன் மாயத்தால் வாரணமோ டெண்குகரு
மாமடங்கல் வெந்தரக்கு வந்தந்த - மாமலர்க்காத
தன்னிலிறை முன்னோர்கருப் பீதி தவவிளைத்துப்
பின்னடைந்த தஞ்சுழல பேர்ந்து. (௯௧)

அன்னபொழு தாசா னரிச்சந் திரனைவிளித்
தென்னுனைகே ளின்றளவு முற்றவினை - தன்னமினி
மேலுறுவ வெண்ணிலவாம் வேந்தமுனிக் கீயேனென்
னேலரசை வாங்கியளிப் பேன். (௯௨)

இன்னதியா ளின்னுடைய விட்டளங்கண் டோதுகின்றேன்
பின்னணைவ காண்டியெனுப் பேசினனு - லன்னதுகேட்
டன்றிசைத்த சொற்றவறே னையாவென் கேளுடனே
கொன்றிடினு மென்னையென்றான் கோன். (௯௩)

காலையவ னின்றுங் கனைகழற்காற் றார்வேந்தன்
கோலவிழி மங்கைபிறர் கூடவரக் - காலியங்கிச்
சோணமுறீஇத் தோய்ந்தகன்று காளிந்தி சேர்ந்தாடி
நீணணையார் காவமர்ந்தா னேர்ந்து (௯௪)

மாயமனக் கௌசிகப்பேர் மாதவன்வந் தானவனைக்
காயுமிபக் காவலர்கோன் கண்டெழுந்து - போயிறைஞ்சி
யாரணநூ லன்குணர்ந்த வாரியனே யீண்டடைந்த
காரண மென் னென்றான் கசிந்து. (௯௫)

காதிசுதன் பார்த்திவனைக் கண்டடவி நீகுறுகி
வேதனையான் மெய்தளர்ந்தா யென்றுநொந்தே - னுதலினு
லெறகளித்த நாடேக ரில்லென் ன லான்மணந்து
செற்குழலென் மக்களைநீ சேர். (௯௬)

வந்துனது நாட்டின் மகிழ்ந்தரசா ளென்றியம்ப
மந்தரத்தோணை மன்னன முனிவநிறகுத - தந்தபொருள்
பொய்புகன்று கொளளேன புணரேலின் மககளையெற்
றொய்திடினு மெனருன் குனிந்து. (௩௭)

மறறதனைக் கேட்டு மறைமுனிவ னெஞ்சழன்று
வெற்றிமன்ற மேலவருவ காணடியெனச - சொறறகன்று
சேய்ககணினறு சிமைபல போதிததுச சைகையிற்ற
கூய்ககவிவையச செனருன் குழைந்து (௩௮)

பின்னர்ப் பிருகு பெறுதனயன் வந்துறலு
மன்னமன்னுள செல்வ னமைச்சனொடு - மன்னாபிரா
னத்தலமவிட் டோர்கழைககா ளுங்கியங்க விசுவா
மித்திரன்கூய விட்டனன்வெந் தீ. (௩௯)

அவ்வனத்தை யங்கி யடாந்தெரிப்பக் கண்டிறைவ
னிவ்வழலிங் கேதெனலு மேந்தாலின் - றிவவன்னி
மன்மரபி லோருயிரை வாய்மடுத்த லாதேகா
தென்னவெள்ளி சொற்று னெடுததது. (௪௦)

செந்தழலோன் வெய்யபசி தீரவெனை யுண்ணியர்நீ
ருய்ந்தகல்க வென்றர[illegible]ரோடினன்முன் - மந்திரியென்
புல்லுடலைத தீககளிப்பேன் பூபதிசேய பொன்னைவிட்டுச்
செல்லவென்றுன் சேவடியில் வீழ்ந்து. (௪௧)

சிதலை தினப்பட்ட வாலமர மூன்று
மதலையா மற்றதன்வீ ழன்றே - கதழனற்கு
ளென்னின்றீர் யான்சென்று வீழ்வெனீா மந்திரியோ
டின்னேபோ கென்றனனற் சேய். (௪௨)

தையலந்தச் சொற்கேட்டுத் தன்மகனை மோந்துதழீஇச்
செய்யபற்கள் வீழ்ந்தில்லாய் செல்வனே - தெய்யவுனக்
கித்துணிவு மிவ்வறிவு மெங்கடுத்த தென்றுமுகங்
கைத்தலத்தின் மோதிக் கலுழ்ந்து. (௪௩)

மாதருக்குக் காதலரான் மைந்தரா விவ்வுலகி
லாதரவா மாதலினீர் நின்மினென்று - வோதுபுசென்
றெல்லையண்ட கோளத்தை யுற்றடரு மச்சேர்ந்தார்க்
கொல்லிமுன நின்றுரும்பிட்டு. (சச)

மறைநெறியில் லாமே வருவிருந்தோம் பாமே
முறைதிறம்பி மூத்தோ ரிகழ்ந்து - பிறர்பொருளை
வெளவியய லார்மேன் மனம்வைத்தே மாயினெனைச்
செவ்வழனீ செற்றிடுக வென்று. (சரு)

பாய்ந்திடலும் பாவகன்றன் பாவை தனதுசற்பாஞ்
சேர்ந்தவட வைத்தீத் தெறுநமையென் - றோர்ந்துளர்த்தி
லார்ப்படங்கிக் காலை யலர்கதிரைக் கண்டபணிப்
போர்ப்பெனவே போனான் மறைந்து. (சசு)

மண்டு மழறணிய வான்வளைக்கான் முற்றுநெய்தல்
புண்டரிகம் பூத்திலஞ்சி யாய்ப்பொலியக் - கண்டுமகிழ்ந்
தாயிழையாள் கற்பை யரசன் புகழ்ந்தணைந்தான்
றூய்வா ரணவாசி சூழ்ந்து. (சஎ)

நகர்நீங்கியகாண்டம் முற்றிற்று. ஆகூ ௩அசு.

காசிகாண்டம்.

வாரணவா சிப்பெயரின் மாநதிநீள் வண்டுறையிற்
சிருசனன் மந்திரிசேய் தேவியொடு-வீரமிகு
கோனிறங்கி மெய்ச்சுருதி கூறுமுறை யான்மூழ்கி
யீனமற வேறி யிகந்து. (க)

திண்களிறு மாய்கின்ற செந்நெற் கதிர்மிளிருந்
தண்கழனி சூழ்காசி சார்ந்துமறைப் - பண்குலவு
நாவினர்முன் னீரிருவர் நண்ணுமணி மாடநிரை
பாவுமறு கூடேகிப் பார்த்து. (உ)

மண்ணுமணிக் கோயிலிடை வாழ்விசுவ நாதனடி
யெண்ணி யிறைஞ்சியகள் ளூர்பொதியி - னண்ணியவட்
கொண்டமைச்சன் றந்தபண்டங் கோவைதசமைத் தன்பினிட
வுண்டிருந்தா னூழ்வினையை யோர்ந்து. (௩

அன்றடுத்த நாளி லசுரகுரு பார்த்திறையைக்
குன்றடுத்த தோளாய் கொடுத்தியெனி - னின்றுகொடு
வட்டபுல வாழ்க்கையன்முன் னூடுபொரு ணீயென்று
கட்டுரைத்தா னெஞ்சங் கனன்று. (௪

எவ்வகையோ விப்பொருளை மின்றளிப்ப தென்றெண்ணித்
தெவ்வடுவேற் கோன்விழிநீர் சிந்திநிறபக் - கொவ்வையிதழ்ப்
பொன்கண்டு மாறறம் புகலா திறையழலென்
பன்னென்று கேட்டாள் பரிந்து. (௫)

கன்னல் புளிக்குமின்சொற் காரிகையே நீயறியாப்
பொன்னுளதோ வென்பாற புகலென்று - மன்னிசைத்தா
னன்னதனைக் கேட்டழுவ லன்புடைய மாதரசி
யின்னமொரு நாளவதிக் கெல். (௬)

பல்லவினைத் தென்னை பதியெனையு மைந்தனையும்
வில்லனிநீ பொன்னென்றாள் வேந்தனனி - யல்லலுழந்
தெல்லிதுவா மென்ன விறைவவிடு மோநமையூழ்
சொல்லுகென்றா ணங்கை துணிந்து. (௭)

ஆயினது செய்வலெனு வண்டலர்கருச் சியமன்னன்
றேயுமிடை மானின் சிரமிசையு - நேயமகன்
சென்னி மிசையுஞ் சிறுபுதல்வைத் தேகண்டார்
மன்னிரங்க முன்னடதி மற்று. (௮)

முன்னை வினைமுடுகி முற்றுதலாற் றீவினையே
னென்னினஞ்சே யில்லா னிவர்களையின் - றிங்ககரிற் [று
போந்துவிற்கின் றேனெனுண் பொருளுடையீர் கொண்மினெ
வாந்தெருவிற் சென்றா னறைந்து. (௯)

என்னை விலையிவர்கட் கென்றுமறை யோனொருவன்
முன்னணைந்து கேட்டான் முடிவேந்தன் - வன்னெடுங்கை
யானைமிசை நின்றெறியு மக்கவண்கற் போமளவுக்
கானபொரு ளென்றிசைத்தா னாங்கு. (௧௦)

அந்த விருநிதியை யாரிடத்தே யீவதெனச்
சந்தமறை யோன்வினவத் தாரிறைவ - னிந்தமகன்
கையிலளிக கென்றுணர்த்தக் காபபியனுக் கன்னோனுங்
கையறைந்தா னீவலென்று காண். (௧௧)

உன்காரத்தே மாநிதிய முற்றதோ வென்றரசன்
மின்கவியைப் பார்த்துரைத்தான் வெள்ளியும்பொன்-னென்க
சேர்ந்ததுநீ திட்டுமுறிச் சீட்டுடன்சேய் மாதிவனை [ரத்தே
யீந்திடுகிவ் வந்தணற்கென் றான். (௧௨)

அந்தவகை மாநிலமன் னாற்றவடி தாழ்ந்தரிவை
யெந்தமக்கு நெஞ்சழுங்க லேந்தலினி - யெந்தநா
ணின்வதனங் காண்குவனோ நீவிடைதா வென்றகன்றான்
மின்விழிநீர் சிந்தி மிக. (௧௩)

அங்கணமா ஞால வரும்பொறையைத் தாங்கலனாய்ப்
புங்கவன்றாள் வைதிதீண்டுப் போந்தவெனக-ருங்களைமேற்
றுங்கலெங்ஙன் கூடுமென்று தாயெனையு நீத்தனையோ
பூங்கழற்கா லையா புகல். (௧௪)

என்றுசுதன் வேந்த னெழிற்களத்தைப் பூண்டரற்றக்
கன்றுசினத் தீத்தெறிப்பக் கண்டுவினாந் - தொன்றுகரம்
பற்றியிழுத தேகொடுபோ யப் பார்ப்பான் றனதகத்தை
யுற்றனன்யாய் செல்ல வுடன். (௧௫)

அக்கொடுமை பார்த்தரச னாற்றலனாய் மூர்ச்சித்துச்
சக்கரமேன் மாழ்கிவிழத் தாங்கியுடன் - மிக்கமதி
மந்திரிதான் றேற்றலுமே மன்னவனு முட்கவலை
சிந்தி யெழுந்தான் றெளிந்து. (௧௬)

பின்மிருத சஞ்சி வினிப்பேர் மனுப்பெற்றான்
மன்முகத்தை நோக்கி மறைமுனிக்குச் - சொன்னபொரு
ளீந்தனைநின் பின்னுமொன்ற வென்றனக்குக் கூலியினி
வேந்ததரு கென்றான் விளித்து. (கஎ)

நல்குவன்வா வென்று நவின்றமைச்சற் பார்த்தென்னை
வில்கொடுநீ பொன்னிந்த வேதியற்கென் - றொல்கலில்சீர்
வேந்துரைப்ப நாயேனை விற்றளிபொன் னென்றன்றோன்
வீழ்ந்துரைத்தான் வள்ளலடி மேல். (கஅ)

அன்னவகை செய்யி னருந்தவற்கஃ தேலாவா [தான்
லின்னினியே யென்னைவிற்றீ பொன்னென்று-மன்னிசைத்
கேட்டென்ன பாவங் கெழுமியதெற கென்றுளளி
வாட்டமுற்று மந்திரியு மன். (ககூ)

ஆலவய லோங்குபழை யாறையமர் நீதிதன்னைப்
போலுமரிச் சந்திரன்றன் பொன்முடியின் - மேலொருபுல்
வைத்தென்ன ராயிடினும் வள்ளலிவற் கொள்ளுமொழி
கைத்தென்றன் கைசகணளித தென்று. (உ0)

போகு மறுகுதொறும் போய்ப்பகர வோர்வீர
வாகுவெனும் பேர்ப்புலைஞன் வள்ளூரம் - வாகுவயிற்
காவினன்முன் வந்தெய்திக் காவிறக்கி வாட்புதைத்து
நீவியங்கை யாலொடுக்கி நின்று, (உக)

ஐயே புலைத்தொழிலை யாற்றிடுமென் போல்வார்க்கு
மெய்யேசொல் விற்கத் தகுதியுண்டே - கையீந்தா
னீகருதிக் கேட்கு நிதியமெலா மின்றென்று
தாகமொடு கேட்டான்முன் றாழ்ந்து. (உஉ)

மன்னனுடம் பாடுகொண்டு மந்திரிவிற் பேனுனக்கிங்
கென்னவிலை யேதென்றா னக்கொலைஞன் - மின்னுபதி
னாயிரம்பொன் னென்றமைச்ச னாடலுமற் றன்னோனுந்
தூயவஃ தீவலென்றான் சூழ்ந்து. (உங)

மந்திரிதன் பேரால் வரைந்தா வோலையவற்குத்
தந்து பொருள்வாங்கித் தானவர்தம் - மந்திரிக்கீந்
தையநீ போய்வருக வென்றறைய வாங்குமகிழ்ந்
தையெனவே போனா னவன். (௨௪)

வாய்மை விதரணத்தின் மற்றொருவர் நேரில்லாத்
தூய்மனத்துத் தோன்ற றுணையடியைப் - பாய்மார்க்க
ணீராட்டி யின்றோடு மெற்கிறைவ நின்பணிசெய்
போராட்சி பேர்த்ததுவோ வென்று. (௨௫)

சாற்றி யாற்றிநின்ற சத்தியகீர்த் திப்பெயரோற்
றேற்றிவிடை நல்கிச் செழுமறையா - னாறமர்கு
மூனிட்ட காவை யுலம்பொருதிண் டோண்மீதிற்
றூனிட்டுத் தன்விதியை யோர்ந்து. (௨௬)

புன்றொழிற்சண் டாளவுருப் பூண்ட தறுகண்மன்
பின்றொடர்ந்து பீடில் புலைச்சேரி - துன்றியவன்
றங்குமுடை நாறுந் தனிக்குடிலைச் சார்ந்தசுமை
யங்கிறக்கி யீந்துநின்றா னால். (௨௭)

ஆங்கம் மாலி யரசனைப்பார்த் தேமக்கே
பாங்கிற் பிணஞ்சுடற்குக் காற்பணமு - மோங்குகொள்ளி
யாடையுநீ வாங்கி யளித்தெனக்கு வாய்க்கரிசி
வாடலின்றி யட்டுண்டு வாழ். (௨௮)

என்றியம்பி னானக வேந்தலரிச் சந்திரனு
நன்றெனவே வெஞ்சுடலை நண்ணியவட் - பொன்றினர்மெய்
கொண்டெரிந்த பாடைக் கொடுங்கழியாற கொட்டிலொன்று
கண்டுபுக்குச் சொன்னபணங் கால். (௨௯)

வெய்யகொள்ளி யாடை வெறுதுரியோ பால்வாங்கி
யையகொள்ளென் றுண்டாற் களித்தவைவாய்ப் - பெய்யரிசி
புட்டிலின்கண் வைத்துக்கட்டி முன்பிணங்கொணடே போட்ட
கட்டிலின்கண் வீற்றிருக்குங் கால். (௩0)

அந்நகரோ ரம்பலத்தில் யாமினியந் தித்தேதன்
மன்னவனைத் தேடி மதியமைச்சன் - றுன்னியிடு
காட்டிற் சிறுகுடிலிற் கண்டிறைவை யேங்கிமனம்
வாட்டமுற்று வீழ்ந்தலற மண். (௯௧)

நன்றுங்கா னல்லவாக் கண்டு நுகர்ந்தயா
மன்றுங்கா லல்லற் படலாமோ - வின்றுடாய்
தோச்சித் துணைவெனத் தேற்றியவன் கைக்களித்தான்
வாய்ச்ச வரிசிதனை மற்று. (௯௨)

மற்றதனை மந்திரிமா மன்னனடி தாழ்ந்தேற்றுப்
பெறமதற் குப்புல்லிற பெட்பினல்கிப் - பிற்றைமயத்
தோடுவிழுந் தண்டலத்தை யுற்றெடுத்துக் குத்தியட்டுப்
போடவிறை நின்றுன் புசித்து. (௯௩)

காசிகாண்டம் முற்றிற்று. ஆ சகக.

மயானகாண்டம்.

பின்னடிமை கொண்ட பிராமணனும் வன்கணனிற்
றுன்னியசெய் மாதிவருட் டோகையன்னுள - பன்னுமல
கிட்டு மனைமெழுக னெற்குத்த லெபபணியுந்
திட்டமுறச் செய்தொழுகத் தேர்ந்து. (௧)

சோமகனும் கோலஞ்சித் தூக்கமொழிந் தேவடியச்
சாமமெனத் தானெழுந்து போய்வனத்தி - லோமவிற [த்
திந்தனம்பைங் கூர்ச்சமிவை கொய்தெடுத்துக் கொண்டணைந்
தந்திடுங்கூ ழுண்டுதரித் தான். (௨)

உற்றசிறு ரோடொருநாட் போய்த்தேவ தாசனெனுங்
கொற்றவன்சேய் கானங் குறுகியவண் - வற்றுதுவர்
கட்டிச் சுமந்து திரும்பிவருங் காற்கண்டு
வட்டைக்கோர் பால்வண் குகை. (௩)

கொய்யவது தன்சுமையைக் கோளியின்கீழ் வைத்திறக்கி
யையெனப்போ யாங்குப் பறித்திடலும் - வெய்யமுனி
கற்பனையால் வந்து புதர்க்கட் கரந்துறைந்த
சர்ப்பம் கடித்தபடந் தாழ்த்து. (௪)

அக்கணமே மாய்ந்தா னலறிவெரீஇ வீழ்ந்திளைஞர்
சக்கரமார் பொறநேர்த தரணிகணே - துக்கமொடு
பாயந்தோடும் பச்சைப் பரிசெலுத்திப் போய்க்குடபான்
மாய்ந்தான் மறிகடற்குள் வீழ்ந்து. (௫)

நந்த மெலுவனின்ன நண்ணுமைக் கேதுவென்னென்
றந்தவடக் கிழமர்ந்த மககளெலா - முந்தியவன்
சென்றதிசை சென்றிறந்து நிற்பப் புரட்டினர்பார்த்
தொன்றிநனி செல்ல லுளத்து. (௬)

மீண்டங்குத் தத்தம் விறகெடுத்துக் கொண்டொல்லை
மாண்டநகர் மாலையொடு புகுமகற - ரேண்டிநின்ற
தாயுடனன் ஞன்மடிந்த தன்மையிட நன்கறைந்து
போயினர்தம் மில்லம் புரிந்து. (௭)

ஆயிழையாள் கேட்டழுங்கி யவ்வுரையை மெய்ம்மறந்து
வாயிலிடை வீழ்ந்தெழுந்தங் குண்மருவி - யேயபுணி
யாவு மறவியற்றி யாளுடைய பூசுரன்றன்
சேவடிமுன் சென்று விழுந்து. (௮)

நாகத்தான் மாண்டொழிந்தா னுன்பெற்ற வோர்குமர
னேகத்தா வாங்குவிடை யென்றழலும் - வேகத்தாற்
சீதிமறை யோனடிமை செத்தானிற கேனட்டுஞ்
சேறலொழி தேமொழிநீ யென்று. (௯)

சொற்றணன்கேட் டொண்ணுதலா டோன்றலிறந் தானென்
பெற்றவயின் பேயேற் கெரியாதோ - சற்றிரங்கி [னுற
கஸ்குவிடை போயெடுத்து நானடக்கஞ் செய்திங்கே
யெல்வருமுன் னெய்துவனென் றுள். (௧௦)

நின்மொழிதப் பாமைந்தப் பாவெனினீ யேகென்று
கன்மனனைத் தன்னோன் கழறலுமே - மின்மருங்குற்
காரிகைதன் கால்பின்னக் கார்க்குழல்கண் ணீருடனே
சோரவுள முந்தத் துனைந்து. (௧௧)

சுற்றநகர் தாண்டிமசார் சுட்டி யுரைத்தழிபோ
யுற்றலங்கை யோரிகுறர் சூழுநப் - பெறறமகற்
கண்டு சனையெறிமான் போலிறகி மெய்ம்மறந்து
மண்டலமேன் மாழ்கிவிழுந் தாள். (௧௨)

பின்னெழுந்து பேதை பெருங்கயற்க ணீராட்டிப்
பொன்னலர்க்கை யாலெடுத்துப் புத்திரனை - துன்னவுடைத்
தகுமடி மேல்வைத்தே சாதகம்பே யும்மிரங்கச்
செங்குமுத வாயைத் திறந்து. (௧௩)

இந்திடத்தின் மாசுணைத்தா ணீகடியுண் டேயிறப்ப
முந்துவினை யாது முயன்றறியே-மைந்தாவோ
வென்னிறைவு யானுமினி யாரைநம்பி வாழ்வமுலா
யென்ன வரற்றி யிசைத்து. (௧௪)

தன்னமைத்தோண் மீதிற் றனிமகனை வைத்துக்கொண்
டன்னத்தின் றாவி யனிச்சமஞ்சும் - பொன்னடிக்கட்
கன்முள ளுறுத்தக் கணங்குறளசெந் நாயடர்ப்பப்
புன்முடைநா றீமம் புகுந்து. (௧௫)

வானவர்தங் காப்பின் மகனைவைத்தே கிச்சுரீந்து
போனகுறைக் கட்டை பொறுக்கிவந்து - தானடுக்கிச்
செங்கனலை மூட்டிச் சிறுவனையக் கட்டையின்மே
லங்கெடுத்து வைத்தா ளழுது. (௧௬)

கண்டு கனல்விளக்கங் காவலவன் சார்ந்தேடி
மண்டிருளில் வந்துதனி வாய்க்கரிசி - தண்டறலவ
காற்பணநல் காதே சுவஞ்சுடலென் னென்றெறிந்தான்
கார்க்கொட்டாக் கன்முளையைக் காய்ந்து. (௧௭)

சேவடிமேல் வீழ்ந்து தெரியாதிவ் வூர்வழக்கம்
பாவியெனக் கேது பணம்வழங்கத - தாவிலருட்
கணணவரா வான்முடிந்த காதலனை யான்றகனம்
பண்ணவரு மென்றாள் பதைத்து. (கஅ)

செந்திருவே நீண்டவலனை யான்புலையற் கோரடிமை
தந்துமுழத் தானைபணங் காலாணடாற் - சிந்தனிலே
நின்மகனை நீசுடுக வெற்குரிய வாய்க்கரிசி
மன்விடுவன் காணென்றான் மன். (ககூ)

காசங் கிடம்புழைநீ ளாயினிவ ணிம்மகனைப்
பாசுறழ்தோ ளேற்றிப் படர்ந்துசுட - லேசெனவே
யென்னானு செய்குவனோ வென்றிரந்தாள் கோதைகழுத்
தொணணுணைக கண்டான்கோ னுற்று. (உ0)

வஞ்சி நினது வளரிடற்றின் மங்கலநாண்
டுஞ்சித அலகைப் பொருள்சரத்திர - சொருசமுமில்
லென்றிசைத்த வேலா திதனைவெனக் கீதியென்றான்
குன்றிசைக்குந் தோளான் குறித்து. (உக)

வார்முரசங் கேட்டசுனை மான மடப்பிமதான்
டாமிசைவீழ்ந் தேபாரந் தந்திங் கென்கணவ - னொருவர்க்
கல்லதுமற றியார்க்கு மறிவருகா ணிவ்விழிநு
ணொல்லுமதோ கண்டானை னுற்று. (உஉ)

இத்தலத்தே புக்கபின்னை யெம்பெருமா னார்மொழியும்
பொய்த்ததுவோ மாயோன்புராரியினு - மெய்த்தவனே
நல்லநின்றேன் வாடரிய சறபொழிவ தென்னென்று
சொலலிச சொரிந்தனள்கண் முத்து. (உங)

வாய்மை யதுவினவி மன்னன் மனமறுகிச்
செய்முகத்தைப் பார்த்தேதவச் சிறியா - ளாங்கடித்த
போதனையும் பூவையையும் விற்றதொடி டேனைநோக்கெதன்
றேருகினையன் புற்றசெல்வா வோ. (உச)

அன்றெனது கந்தரத்தை யார்வமொடு பூண்டழகீ
துன்றுசின வேதியன்கை தொட்டீர்ப்ப - நின்றிருந்தேன்
பாவையுனைத் தோட்கொணர்ந்து பாலகனை நீச்சுடலும்
பாவியின்று காலெறிந்தேன் பார்த்து. (உ௫)

வென்றிவடி வேற்றாதை வெட்டியாற் காட்பட்டா
னென்றுமினி யெய்திநமை மீட்கவல்லா - னென்றெணியோ
வாருயிரை நீத்திட்டா யப்பாவோ வென்றரற்றிப்
பாரகத்தே வீழ்ந்தான் பதைத்து. (உ௬)

கொண்கனிவ னாமென்று கோதை துணிந்தேர்தலடித்
தண்கமலந் தாழ்ந்துதலை வாபுவியின் - கண்ணெவர்கருந்
தெய்வமே வருத்ததல்லாற் சேராது வேறினிநீ
நையலற முன்னென்றா ளுணர்ந்து. (உ௭)

நீசனுக்கி யான்றொழும்ப னீலவிழி யாயவற்குத்
தாசுபண நல்கேனேற் றுன்னுரைவை - நீசடிதி
போந்துனையாள் வோற்குப புகன்றுடைபொன் வாகிவந்தேற்
றீந்துசுடேன் மைந்தனையென் றான. (உ௮)

வன்பாணி கர்த்த மனத்தனிப்பொன் றேடுடையை
யன்பாற கொடாது னறகொடியோன் - றன்போவி
யிம்மகனைப் யார்த்திருததி யேகியளித தாற்கொணர்வல்
செம்மலிவ னென்று தெரிதது. (உ௯)

தாரணிமா மன்னன் றனயனைய னின்றழுங்க
நேரிழையாள் வெஞ்சுடலை நீத்தொல்லைக - காரியலுங்
கன்மதில்சூழ் காசி கடிநகரி வாய்நுழைந்து
பொன்மனையார் வீதியிடைப் புக்கு. (௩0)

ஆங்க ணுவளகத்தே யணமிச் சிலபடிறர்
பாஙகி னெடுத்துப் படர்ந்தபுறங் - ஞாங்களவிற்
காசணிகள் கைக்கொண்டு காதி யெறிந்திட்ட
ஞாகியிறை கான்முளையைக் கண்டு. (௩௧)

இம்மதலை யார்மதலை யென்னவல மந்துகண
மெம்மதலை தன்னை யெறிந்ததுகொ - லம்மவெனு
வாடுறறுச் சேயை வனசமலர்க் கையேந்தி
நாடுற்றுண் மெய்க்குறியை நன்கு. (௬௨)

விடிந்திடுமு னவ்வூர் விறற்கா வலர்க
ளிடிந்தமதி லேறி யிழிந்தாங்- கடைந்திறைவன்
செததமக வோடு தெரிவைதனைக் கணணுற்று
மொத்துபுகை யார்த்து முனிந்து. (௬௩)

மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கு மாமகுட மன்னவன்முன்
கொண்டுவிட்டுக் கும்பிட்டுக் கொற்றவனே - கண்டிரவுன்
மைந்தனையிம் மாது மறுகெடுத்துக கொண்டிருககத்
தந்தனமீண் டென்றிசைத்தார் தாழ்ந்து. (௬௪)

அந்தமொழி கேட்டரச னங்கை யமைத்தவளை
வந்தபடி யாவுமுரை வல்லியெனச் - சந்த்ரமதிப்
போததெரிவை தாளைப் பெருமலர்க்க ணீரருவி
வார்ததலம்ப நின்றிறைஞ்சி மறறு. (௬௫)

என்று நரளை யெடுத்தருந்து மோரரக்கி
வென்றிவடி வேலிறைவ நின்னகர்வந் - தின்றிரவிற்
றினறிடயா னின்மகனைத் தேர்ந்து புறஙகொடுபோய்க்
கொன்றனன்கா ணென்றுள் குழைந்து. (௬௬)

இன்னற் கடல்கடப்பா னேந்திழையா ளோர்ந்துளத்துச்
சொன்னமொழி கேட்டுத் துணைவ ளைப்பாராத - தந்நிருபன்
செய்ய முகத்திவளே செல்வனைக்கொன் றுளென்று
மையமெனக் கிலலென்று ராய்ந்து. (௬௭)

அந்த நிலைக்க ணரிவைகரம் யாத்திர்த்து
வந்தவர்கண் மன்று மகனையெடுத் - துந்தடிப்பின்
சென்றிக் கொடியள் செருப்பக்கண் டீர்த்துணைந்தே
மின்றுயிர்சாம் விட்டிடுமென் றூர். (௬௮)

சொன்னவடி தானிச் சுரிகுழலா டன்னடியோ
பின்னை யெவரடியோ பேர்ந்தோடி - யிங்கொடிக்க
ணோக்கி யணைதிரொரு கோன்கழற்காற் காசியர்கோன்
போக்கினன்சில் லோரைப் புகன்று. (௩௯)

போற்றி யிறையடியைப் போந்தவர்க ளங்கெறிக்கண்
மாற்றி மறைமுனிவன் றீட்டிவைத்த - கோற்றொடியா
டன்னடியே கண்டோடித் தாழ்ந்திவள்கால் வைப்பல்லான்
மன்னவிலை மற்றடியென் றார். (௪0)

சொல்லுதிநீ யுண்மையெனத் தோகைமுகந் தானோக்கிக்
கல்லுறழ்தோள் வேந்தன் கழறவெனை - யல்லதிலை
கள்ளி யெனவறைந்தாள் காவலன்கே ளாவியந்தே
யுள்ளங் கசிந்தா னுற. (௪௧)

அந்நிலையிற் கங்கு லருந்தவன்செய் மாயமொடு
மன்னனரிச் சந்திரன்றன் வல்வினையு - மன்னிரிய
மங்கையின்கைக் கட்டுடனே வாரிசத்தின் கட்டவிழச்
செங்கதிரோன் வந்தனன்கீழ்த் திக்கு. (௪௨)

புத்திரனை யந்தப் புரங்கொடுபோ மாறிசைத்து
முந்தை விதிப்பயனை முன்னிமுன்னி - மெத்தநொந்து
மாசிலாக் கற்புடைய மானைவதை செய்விப்பான்
காசிபதி யெய்ந்து கருத்து. (௪௩)

தூதுவரைக் கொண்டழைத்துத் தொல்வீர வாகுவெனுங்
காதகனைக் கண்டிந்தக் கள்ளிதனைக் - காதுகநீ
கட்டுடனே கொண்டேகி காய்களத்தி லின்றென்று
கட்டளைசெய் திட்டான் கவன்று. (௪௪)

கோள்வீர வாகுக் கொலைஞன் குரிசிலிணைத்
தாள்வீழ்ந்து போற்றித் தளரணங்கைத் - தோள்வீக்குந்
திண்கயிற்றாற் பற்றித் திரும்பிப் புலைச்சேரிக்
கொண்குடிசை தன்னையடைந் துற்று. (௪௫)

நன்றெழும்ப னானவரிச் சந்திரற்கூய் மன்மகனைக்
கொன்றவிர்ந்த கள்ளியைநீ கொணடேகி - யின்றெறிக
வென்ன விளம்பிடியோ டேந்தா னவன்கரநதே
மின்னுதன்கை வாளை விதிநது. (௪௬)

வாளுடனே மாதை மலர்க்கரத்திற் கொண்டிறைவேய்த்
தோளியைத்தான் பார்த்தழுங்கத்தோகைகணடு-வேளையா
யென்பொருட்டு நீயிறங்க லென்றான்கோன் பின்றொடர்ந்தா
னன்பமைச்சன் வநதிறைஞ்சி யாங்கு. (௪௭)

பின்னர்த் திரண்டு சனங்கள்பல பேசிவரக்
கன்னிகைநேரள் யாதத கயிறுபற்றி - மன்னவர்கோன்
வன்னமணித தோரணநீள் வாயிகந்து வந்திறுநதான்
பொன்னகரி னெச்சிப புறநது. (௪௮)

வண்டமர்தார் வள்ளலுக்கு வஞ்சமனக் கௌசிகன்றான்
கண்ட விடர்முடிவு காணபதறகன் - றண்டரொடு
வாசவனை நாரதனை மாவசிட்டன் கூட்டிக்கொண
டாசினிக்கண வந்துறைந்தா னால். (௪௯)

வந்துவிசு வாமித் திரமுனிவன் மன்னனெதிர்
நந்திலன்யா னுடனகெகன் றேசாறபி - யுய்ந்தரக
மிவ்வுயிரு நீபெறுக வென்னவவன் றான்பரவி
கவ்விவிழி யோடரச னைநது. (௫௰)

ஒழுக்க முடையாரிங் கூற்றுக்கோ லன்ன
விழுக்க லுடையார்க ளிசைப்ப - வழுக்கியுந்தம்
வாயிறைற் றீய வழங்குபவோ பொய்யியம்ப
நீயெமக்குச் சொலலுவதென் னோர்ந்து. (௫௧)

செய்மையுடன் சேறலினு னற்றுணைவ னெவ்வொளிக்கும்
போயொழியா வெவ்விருளைப் போக்குதலாற - பாயவொளி
செம்பொருளைக் காட்டுதலாற் றேசிகன்மெய் யாலுஞ்சொன்
னம்பி யதனைவிடே னாம். (௫௨)

நில்லாத யாக்கையையு நீளரசின் வாழ்வினையு
மெல்லா நிலையினவென் றெண்ணியிசைக் - கொல்லாத
வெய்ய நரகத்தே வீழ்விக்கும் பாவத்தைச்
செய்யத் துணியலம்யாந் தேர். (௫௩)

என்ன முகம்புலர்ந்து மாய்ந்திருடி யேகினன்கூ
யன்னவனை மானீ யறைந்ததிற - மிந்நிலைக்கட்
கண்டகல்க வென்றனாப்பக் காதிமக னுணமுட
னண்டியவ னோடமர்ந்தா னங்கு. (௫௪)

பேதைகைந்நாண் பற்றிப் பிணஞ்சுடுகோ லாற்றள்ளித்
தாதவிழ்தார்க் கோசலர்கோன் றன்னிறந்த - காதலனண்
ணைத்தலமுற் றுன்றெய்வ மன்பிணினைந் தேத்தியிரு
நெய்த்தகுழல் பூர்வமுக நின்று. (௫௫)

என்றறையத் தெய்வந் தொழாஅ ளிதயத்தி
னன்றுபராய் நாயகனை நன்னுலதா - ளின்றெளியே
னுவியிறப் பஞ்சி யறம்வழுவல் வாழியெனுக்
காவலனைத் தேற்றினின்றாள் கண்டு. (௫௬)

நின்மலனாய்ப் பூரணனாய் நித்தியனாஞ் சிற்பரனாற்
பன்மறையின் பல்லறத்துண் மிக்கவுண்மை - நன்னெறிக்க
ணின்றனனே லுண்டே னிறையிவண்மாட் டிறின்மை
யொன்றுகெனு வீசினளொள் வாள். (௫௭)

மாசடையா நெஞ்சத்து மன்னன் கரத்தெடுத்து
வீசியவவ் வெள்ளயில்வாள் வீழ்ந்தன்று - மூசரிக்கு
நற்பிரசம் வாக்கு நறுமலர்த்தார் போலவசையாக்
கற்புடைய நங்கை களத்து. (௫௮)

மயானகாண்டம் முற்றிற்று. ஆ. ௪௭௭.

மீட்சிக்காண்டம்.

அங்கண் விசும்பி னடலரவ முண்டமிழூந்
திஙகளெனத் தேவி திகழ்ந்தனளாற் - றுஙகமுனி
மாயப் பெருநெருப்பின் மன்னினன்மா மன்னவர்கோன்
றூயொளிய பொன்னிற் சுடர்ந்து. (க)

வானிந் திரன்முன்னோ ரோடு மறைவசிட்ட
ஞனந்த மாடி யவளியுற்றான் - கோனின்று
நன்மையுற்றா னென்னினொரு நக்கியம்பி யாடினனுங்
கன்மனத்துக் கௌசிகனுங் கண்டு. (உ)

மாயவன்முற் றேவர்களு மன்னு கணத்தவருங்
காயுமிப மாமுகனுங் காங்கெயனும் - பாயபுடை
கண்ணமலை மாதுடனே நம்பனரு வெள்விடைமே
லணணலெதிர் வந்தா னமர்ந்து. (ங)

கண்டுவிழி நீர்பொழியக் காவலர்கோன் றேவியுட
னண்டர் பிரானை யணங்குடனே - தண்டெனமண் [ளத்
வீழந்திறைஞ்சி யேததியன்பின் வெவ்விடர்தீர்ந தின்பவெள
தாழந்தவச னாய்நின்றா னங்கு. (ச)

அப்பூதி நற்புதல்வ னன்றெழுந்த வாறேபோற்
றப்போதா வள்ளலரிச் சந்திரன்சேய் - துப்போதி
வீசயிறகை யேள்விளிப்ப வீழ்ந்தெழுந்து தாள்பணிந்தான்
காசியர்கோன் மைந்தனொடு கண்டு. (ரு)

பால ருயிர்த்தெழுதல் பார்த்தங் கயோத்தியர்மன்
பாலிகழுந் திங்குதலைப் பாவையன்னாள் - சாலிவயல்
சூழ்ந்திலங்குங் காசிபதி சூழ்ச்சித் துணைவனன்பாற்
றாழ்ந்திசைத்தார் சங்கரனற் றாள். (சு)

ஆயபொழு தெம்மா னழைத்து முனி கௌசிகனை
நீயிறைவற் கூறு நிகழ்த்துவகை - யேயதிற
னீங்கிலையா ரெல்லா மினிதுணர வின்றெடுத்துப்
பன்னுகென வாய்மலர்ந்தான் பார்த்து. (எ)

கோசிகனெஞ் சுட்கிக் குறுமதியச் செஞ்சடையான்
வாசமலர்த் தாள்வணங்கி வாழ்த்திநின்று - வாசவன்முன்
மாவசிட்டன் வாய்மொழிகருத் தான்மாறாச் சொற்றமுதல்
யாவையுஞ்சொற் றனங் கெடுத்து. (அ)

பின்னமலன் பேதாய் பெரிதிழைத்துந் தீங்கிறைக்கு
நின்னெண்ணமுற் றுயிலேயே நீமனத்து-முன்னிநனி
வென்றியையார் தோல்வியையார் மேயினர்க ளீணகொக்க
வென்றியம்ப வெய்தியகத் தீடு. (௯)

விச்சுவா மித்திரப்பேர் மேயமுனி வீழ்ந்திறைஞ்சி
நச்சுவாய்ப் பாம்பணிந்த நாயகனே - பிச்சனே
னண்ணலரிச் சந்திரன்ற னுரசில் குணஞ்செயலை
யெண்ணியறி யாதிகழ்ந்தே னேற்று. (௧0)

வேத முணர்வசிட்டன் வென்றவன்யான் றோற்றவனென்
மாதவத்திற் பாகி மகிழ்ந்தரசற் - கீதலுட
னன்றவனெற் கீந்த வரசுரிமை யாவுமவற
கின்றளித்தல் செய்தனனென் றான். (௧௧)

காய்ச்சியபொன் னுணியினைக் கன்னத்தி விட்டாங்குப்
பேச்சதனைக் கேட்டுப் பெரிதுருகி - மாச்சுருபபார்
தாரதிப னெற்றோர்க்குத் தந்ததுபின் வாங்கிவிழே
னுரளற்றி லந்தணனென் றான். (௧௨)

பாரத்திலகேள் யானே பட்டாந்தபடர்ந் தாங்குதயுஞ்
சீர்த்தவமே விட்டேன் செழுங்லத்தைக் - காத்தமர்வேன்
மான்வசிட்ட னேநகைத்த வஞ்சினைத்தா னுன்முடைறமை
யான்மதித்துச் சோதித்தே னீண்டு. (௧௩)

ஆனுகநின் னுடன் றருந்தலத்தோன் சொற்றனுங்கோ
னுளியுருற் காயிமங் காத்திருந்தேன் - காணேயாகி
யகதைமறை யோருவிற்று மாநிலமெய் யானுரா
னிதியனறு நீயாள்கென் றான். (௧௪)

அந்தவுரை கேட்டனுகி யங்கியரன் முன்பிறைஞ்சி
மைந்தனையு மங்கையையு மெமருவிற்ற - னிந்தனையோ
காவலவன் ஞேர்பொருட்டுக் காசினித்தே வாய்க்கொண்ட
வாவணமீ தென்றிட்டா ளுங்கு. (௧௫)

சாலனுமக் காலமலன் காலணைந்து தாழ்ந்தேத்திக்
கோலமுடி வேந்தைக குறித்திவணீ - சிலமிலா
நீசனுக்கா ளாவையென்று நீசரூய்த் தோன்றியுனை
யரசறக்கொண் டேன்முறியீ தாம். (௧௬)

நீயிருந்து காத்த நெடியசுடு காடனைத்தும்
பாயமகச் சாலேயே பாரொன்ன - வீயுடலைத்
தீக்குமிடஞ் சொன்ன திறந்திகழக கண்டடைந்தான்
வீகருகமுற காலோன் வியப்பு. (௧௭)

செம்மலைக்கண் டன்பாற் றிகழுமயோத் திப்பதிசேர்ந்
திம்முனிவ னோர்தவமு மேற்றுண்டு - செம்மைமுடி
தாங்கி யெமதுபதஞ் சார்கவந்தத் தென்றிறைபின்
பாங்கின் வலாரிமுகம் பார்த்து. (௧௮)

நீயு முனிவரு நீள்கா சியர்பதியும்
வாயிலயோத் திப்பதியிம் மன்னனுடன் - போயிவற்கு
மாமகுடஞ் சூட்டி மகிழ்ந்துறையுள் சேர்கவெனு
வாய்மலர்ந்து போனுன் மறைந்து. (௧௯)

சொற்றபணி தாழ்ந்து சுடர்முடிக்கட் கொண்டுநின்றூர்
கற்றடிவேற் கைம்மகவான் முன்ஞேர்கண் - மற்றைக்
கடவுளர்தஞ் சார்பு கலந்தனர்போ யந்தச்
சுடலை யகன்று துனைந்து. (௨௦)

கூர்த்தவிரு ணீங்குதலுங் கோபதிமா யோகியர்சொல்
வார்த்தை மறுப்பஞ்சிக் காசியர்மன் - னேர்த்தகொடித்
தேரிவர்ந்து கோசலர்கோன் றேவிசுத ஞேடமைச்சன்
சாரலவர் தாமுமுட னூர்ந்து. (௨௧)

காசிபதி சேனை கருங்கடல்போன் முன்னடப்பத்
தூசிகுடை யாதபத்தாந் துன்பமற - மூசியெழு
வார்முரச மார்ப்ப வளநகரை நீத்தணைந்தான்
வாரணவா சிக்கரையின் வாய். (௨௨)

அந்நதிநீ ராடி யகன்றங் கனைவருடன்
றென்ன யமுனை சிவணியதி - னன்னரும
மூழ்கித் தணைந்து முதிர்பவத்தின் மூலத்தைப்
போழ்கங் கையையடுத்தான் போந்து. (௨௩)

சேர்ந்து விதியுளியந் தீர்த்தத்திற் றோய்ந்திறைவன்
றீர்ந்திந் திரன்முதலோ ரோடுதில்லம் - வார்ந்தகிரி
மண்டு தடம்பலவு மற்றிகந்து கோமதியின்
வண்ட விடையிறுத்தான் வந்து. (௨௪)

கூட்டிக் கொடுபதியைக் கோவணனுங் குற்றதிறங்
கேட்டுவகை பூத்துக் கிளர்கடறபா - லோட்டாதி
போலலையர் தானை புரசனங்கள போந்திறையைக்
காலிறைஞ்சி வீழ்ந்துநின்றார் கண்டு. (௨௫)

பொன்னகர்க்கோ னாதியரும் போதவிரு சேனையுட்
னந்திவிட் டேகி யயோத்திநகர் - மன்னவன்பொற்
கோயில் குறுகிக் கொடித்தேரிழிந்துபுக்கான்
பாயமணி மண்டபத்தின் பால். (௨௬)

வாய்மையரிச் சந்திரனை மாமகுட மைந்தவித்தோர்
வாய்மலர்ந்து வாழ்த்தெடுப்ப வாசவன்றன் - சேயமலர்க்
கையெடுத்துச் சூட்டிக் களைந்தாசி போய்ப்புகுந்தா
னையவம ராவதிக்க ணாங்கு. (௨௭)

ஆசியுரைத் தந்தணரு மாங்ககலக் காதிமகன்
கோசலர்கோ மானே கொடுத்தனன்கொண் - மாசிலனக்
கென்றவைத்திற் பாதி யெனவுதக மங்கையெடுத்
தன்றெவருங் காண வளித்து. (௨௮)

யானறியா தன்னை யிகழ்ந்தவெலா நீபொறுப்பாய்
மோன வெனுஅ முனிவசிட்டற் - கானுவுனை
சொற்றிறையைத் தேற்றிமகன் றேகையொடு மந்திரியை
யுற்றனன்கான் வாழ்த்தி யுவந்து. (௨௯)

மின்னு மணிக்கவரி வீசவரிச் சந்திரன்பின்
பொன்னணைமேல் வீற்றிருப்பப் பூமகன்சேய்-தன்னைமற
மந்தணர்க்கு மாமோ வெனப்பரவிக் கேட்டனனற்
கொந்தவிழ்தார்க் காசியர்தங் கோன். (௩0)

தோய நிலத்தியல்பாந் தொல்குணமே கௌசிகனுக்
காயதென மாவசிட்ட னுங்கறைய - நீயெனகோ
தன்னான் வரலாறென் றனைலடி தாழ்ந்துரைப்பச்
சொன்னான் முனிவனிது சூழ்ந்து. (௩௧)

மீட்சிக்காணடம முற்றிற்று. ஆ ௫0அ.

உத்தரகாண்டம்.

கன்னல் வயலுடுத்த காசிபதி நீகேட்டி
பொன்னலர்வாழ் வோன்மரபிற போந்தகுசன் - றன்னெழு
மைந்தன் குசற்குக் கிரிவிரிச மாநாடு [வாய்
தந்துகுச நாபற்குத் தான். (௧)

செங்கெலுயர் கௌசாம்பித் தேயம் வசூர்த்தனுக்குத்
தன்னிகரில் வாரணமுந் தார்வசுவுக் - கன்னமமர்ந்
தார்வனசம் பொய்கைக் கலரும் வசுமதியு
மார்வமுட னேயளித்தா னல். (௨)

அங்கவரிற் கௌசாம்பி யான்குசநா பற்குதித்த
மங்கையர்தா நூற்றுவரோர் வாசமலர்ப் - பொங்கரகத்
தாடச் சமீரணன்கண் டாயிழையீ ரெற்குநலங்
கூடக் கொடுதிரென்றான் கூர்ந்து. (௩)

எங்கள் பிதாவறிய வெம்மை மணம்புரிந்தா
லங்குனைச்சோ வோமென் றவரியம்பப - பொங்குசினங்
கொண்டு முதுகொடியக கோதையவை யோதிரனி
மண்டனிலவீழ் விதககன்ருன் வாயு. (ச)

வாளிகழுங் கண்ணார் மனையடைந்தின் ரேற்குமைப்ப
மீளியினைந் தியார்கருமது விள்ளாது - சூளியென்போன்
பெற்ற பிரமதத்தப் பேர்மகறருப் பேதையவை
கற்றமுறத் தந்தா னயந்து. (ரு)

பின்னர்க குசநாபன் பேணிப் புரிமகத்தே
நன்னரெழிற் காதியெனு நாமனுறமு - னன்னவற்கு
நவ்விவிழிக கௌசிகப்பேர் நந்தனிக்குப் பின்னுதித்தான்
றெவ்விருக்குங் கௌசிகனுஞ் சேய். (சு)

தேசிருசி கத்தவனைச் சேர்ந்தவன்வெஞ் சாபத்தாற்
கோசிகைதான் கோமதிப்பே ராருனள் - கோசிகனும்
வேந்த னொருஞான்று வேட்டைசெய வோர்விபினஞ்
சேர்ந்துழைபின் னோடித திரிந்து. (எ)

தானையொடு சோர்ந்து தவஞ்செய் யிடம்புகுத
யானிரங்கி வெம்பசியை யன்னவற்குந் - தேனுவினாற்
றீர்ததபின்ன ரிச்காம தேனுவைததா வெற்கென்று
பார்த்தறைந்தான் வீழ்ந்தென்பதத்து. (அ)

யானுரிய னல்லே னிதற்கெனலுஞ் சேனையொடு
கோனந்தக் கோவை வளைந்துவடத் - தானிமிழ்ப்பா
னேருதலுஞ் சீறி யிருத்துப் படையனைத்து
நாகமிசை யுறறதவ்வா னன்கு. (கூ)

அங்கரசன் மைந்தரெனை தாவி கொளக்கருதிப்
புங்கமழை போர்ந்து பொழிந்தனர்யான் - வெங்கனலி
சிந்தவிழித் தேநோக்கச் செத்தொழிந்தார் நூற்றுவருஞ்
சிந்தைகொதித் தேந்த றெரிந்து. (க0)

மேவிக் கொடும்படைகள் விட்டனனென் மீதுகண்டு
தாவிலெழுத் தண்டத்தை நாட்டினன்யான-றாவுசர
மாதிச் சுதனமெலா மாங்கதுதா னுங்கிடனு
மேதிவனை வெல்வதியா மென்று. (௧௧)

மீண்டு தனதுபதி விட்டனைத்துங் கீழ்பாலின்
பீண்டுந் தவத்தை யியற்றிடவுங் - தூணடசனிச்
செங்கரத்த னேவுந் திலோத்தமையாற் றீர்ந்துதவ
மங்கவளைப் பின்புசபித் தாய்ந்து. (௧௨)

தென்றிசையி னேகிச் சிவன்சே வடிபடர்ந்து
நன்று தவமுனுறற நாதனையணர் - தன்றவற்கு
வேண்டும் வரமளிப்ப வீறினனந் நாட்பிருது
மாண்ட மதலைதிரி சங்கு. (௧௩)

மெய்யுடனே விண்புகுதல் வேண்டுமெரு ளென்றனும்யா
னையவம் தொல்லா தெனவறையத் - துய்யவனே
யெய்துவனென் னேண்ணத்தை யின்னே யடைந்துபிற
செய்தவர்பா லென்றான் றிரிந்து. (௧௪)

இன்று துறைத்தமையா னீபுலைய னுகெனயான்
சொன்னேன் புலையனாய்த் துன்பெய்தி - யென்றேடு
மாறுற்று நிற்குமந்த மாதவனைக் கண்டுரைப்ப
வீறும் விமானம் விளித்து. (௧௫)

கள்ளவிழ்தார்க் காவலனே யேறிதன்மே லென்னவிறை
பொள்ளெனவே திப்புகலும் பொன்னுடு - தள்ளினரால்
வானவர்கள் வீழுமவன் மாமுனிவற் கோலமிட
மீனுலகில் வேந்தைவைத்தான் வேர்த்து. (௧௬)

என்றே டெதிர்த்தவ் விருடி யெடுத்தவெலாங்
கொன்னே யழிந்திடலாற் கோசலர்தம்-மன்னிவன்பா
லின்றிழைத்தும் வெவ்விடர்க ளெய்திலனுல் வென்றியெனு
மன்றவிசைத் தான்வசிட்டன் மற்று. (௧௭)

மற்றதனைக் கேட்டெழுந்து வாரணவா சிக்கிறைவன்
செற்றபுல வேந்தர் திறமனைத்து - நற்றவநீ
யல்ல தவனிமிசை யாரறிய வல்லரென்றுச்
சொல்லிப் பணிந்தான் றுதித்து. (கஅ)

திங்களுறைந் தாங்குத் திகழ்கா சியரதிபன்
றுங்க வசிட்டற் றொழுதுகொண்டு - மங்குலுற
ழங்கையரிச் சந்திரனை யன்பிற் றழீஇவிடையூர்
பொங்குபடை யோடணைந்தான் போய. (ககூ)

வள்ள லயோத்தியிற்பின் மாமடங்க லாசனமேல்
வெள்ளொளிமுத் தின்கவிகை மின்னவமர்ந் - தள்ளிலைவேற்
கையரசர் மந்திரியர் காலிறைஞ்சிப் போற்றமுறை
செய்திருந்தா னின்பந் திளைத்து. (உ0)

வாழ்த்து.

வேதஞ் சிறக்கமனு நீதி விளங்கவிப்பா
ராதங்க மாறவிசும் பாஞ்சொரிக - வோதுஞ்சொற்
றூமவரிச் சந்திரன்ற னற்சரிதங் கற்குநருந்
தாமமர்க வோங்கித் தழைத்து. (உக)

உத்தரகாண்டம் முற்றிற்று. ஆ. ருஉக.

அரிச்சந்திரவெண்பா முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.